

1972 டிசம்பர் 14]

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

(பரிந்துரைகள் இல்லை.)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பந்தய வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 50/72) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பந்தய வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 50/72) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இரண்டாவது துணை விவர அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

பி 10,
5:40..

* திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணைமதிப் பீட்டில் நமக்குத் தந்திருக்கிற பிரதிப்படி மூன்று விஷயங்கள் புதிதாகவும் முக்கியமானவையாகவும் இருக்கின்றன. ஒன்று வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்காகப் பெருவாரியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 900 “கிராஜுவேட்” பட்டதாரிகளுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது முதலாவதாக சொல்ல வேண்டிய விஷயம். இரண்டாவதாகச் சொல்லவேண்டிய விஷயம், பள்ளிக்கூடத்துப் பையன்களுக்கு ஒரு வைத்திய பரிசோதனை, அதாவது அவர்கள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு நல்லவிதமாக இருக்கிறார்கள் என்று அவ்வப்பொழுது டாக்டர்களால் பரிசோதிப்பதற்கு புதிய ஒரு திட்டம். அது கோடிட்டுக் காண்பிக்க வேண்டிய ஒரு திட்டமாகும். மூன்றாவதாக, சூரியகாந்திச் செடி இருக்கிறதல்லவா, அதை மேற்கொண்டு பயிரிடுவதற்கு விவசாயத் துறையில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று விஷயங்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட்டுக் காட்டக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றன.

அது மாத்திரம் அல்ல. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற நிலைமையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே இருக்கும் மெடிக்கல் காலேஜ், அதுமாத் மல்ல

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1972 டிசம்பர் 14]

நாட்டு வைத்தியக் காலேஜ், இந்த இரண்டு கல்லூரிகளுக்கும் புதிதாக அநேக படுக்கைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கிறபொழுது, இந்தப் புதிய திட்டங்களினால் அநேக நன்மைகள் மக்களுக்கு ஏற்பட இருக்கின்றன.

இன்னொரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுடைய சராசரி வருமானம், “பெர்கேப்பிடா இன்கம்” நாளாவட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திலே, இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்ட பின்னால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏறி வந்திருக்கிறது. நமக்கு மேலே நான்கு மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது பஞ்சாப், ஹரியானா, மகாராஷ்டிரா, குஜராத் என்பவை நமக்கு மேலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் குஜராத் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நாம் கிட்டத்தட்ட இன்று நெருங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த அரசு தன்னுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னால் குஜராத் துக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் உண்டான இடைவெளி பெரிதாக இருந்தது. அது இன்று சுருங்கிக்கொண்டே வந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் எட்டிக்கூட பிடித்திருக்கிறோம் மேலேகூட போயிருக்கிறோம், இரண்டு குதிரைகள் ஓடப் பந்தயத்திலே எந்தவிதமாக ஓடும்பொழுது முன்னும் பின்னும் ஓடுகின்றனவோ, அதே பிரகாரம் இன்று குஜராத் நாமும் கிட்டத்தட்ட ஒரே நிலைமைக்கு வந்துவிட்டோம் என்று மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இனி நான் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற நிலைமையிலும் அங்கு நடந்த இரண்டொரு விஷயங்களைப் பற்றி இங்கே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டதாலும், அவற்றைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லித் தரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. குற்றங் குறைகள் எத்தனையோ சொன்னார்கள். அரசின் மீது அது தப்பிதம், இது தப்பிதம், அது செய்தார்கள் பிசகு, இது செய்தார்கள் பிசகு, இது வேண்டுமென்றே செய்தார்கள் என்றெல்லாம் குறைகள் சொல்லப்பட்டன. இங்கு மாத்திரமல்ல. பொது மேடையிலும் அநேக குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளிலும் அநேக குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அடுத்த மன்றத்திலும் அநேக குறைகள் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் நல்ல நல்ல விஷயங்கள் எவைகள் உண்டோ அவைகளெல்லாம் மூடி மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைச் சொல்லுவதற்கு ஆள் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவைகளைப்பற்றியும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லுவதற்கு விழைகிறேன்.

முதலாவதாக, போலீஸ்காரர்கள் ஒரு வாத்தியாரை அடித்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் போலீஸ்காரர் செய்த நல்ல விஷயத்தைப் பற்றி யாராவது ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லுவார்களா என்று கேட்டால், அது சொல்லுவதற்குத்தான் ஆள் கிடையாது. சூப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீசுக்கு விஷயம் தெரிந்தவுடனே அவர் “போன்” பண்ணிக் கேட்டார். “வாத்தியார் தரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறாரா, நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருக்கிறாரா?” என்று முதலில் கேள்வி கேட்டார். “தரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்”, என்று பதில் சொல்லப்பட்டது. “உடனே அவரை நாற்காலியில் உட்கார வையுங்கள். அதற்குப் பின்னால் போனில்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

தொடர்பு கொள்வேன்” என்று சூப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீசு சொல்லி, வாத்தியாரைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நாகாலியில் உட்காரவைத்து அதற்குப் பிறகுதான் தொடர்பு கொண்டார். “நான் உடனே வருகிறேன், உடனே உங்களை வெளியேற்றுகிறேன்” என்று சொன்னார்.

அது மாத்திரமல்ல. சூப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீஸ் கல்லெறியால் முழங்காலுக்குக் கீழே காயப்படுத்தப்பட்டு, அப்படியிருந்தும் அவர் அந்த இடத்தைவிட்டு அசையாமல் தன்னுடைய கடமையைச் செய்தார் என்பது இருக்கிறதே, அதுபற்றிச் சொல்லுவாரும் இல்லை, பிரஸ்தாபிப்பாரும் இல்லை. அது மாத்திரமல்ல. 2, 3 நாளாக சூப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீசு வீட்டுக்குப் போகாதபடி, சாப்பாடு கூட இல்லாதபடி, தூக்கம் இல்லாதபடி, பொது நன்மைக்காக, திருநெல்வேலி புரையங்கோட்டையில் சாதாரண போலீஸ் காண்ஸ்டேபிள் எந்த விதமாகக் கடமை ஆற்றுகிறானோ அந்த விதமாக இரவு பகல் யாரா செய்துகொண்டு வந்தார் என்ற விஷயம் இருக்கிறதே, அது சொல்லப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அது மாத்திரமல்ல. போலீஸ்காரர்கள் ஒரு 20 பேர்களை, “வழியில் சந்தேகாஸ்பதமாக நின்று கொண்டு இருந்தார்கள், அவர்கள் பழைய காலத்துக் கற்காலத்து ஆயுதங்களுடன் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்,” என்று அவர்களை மடக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு நாள் இரவு. அந்த இடத்திற்குத் தற்செயலாக சூப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீசு வந்தார். அவர் “நீங்கள் 20 பேர் யார்?” என்று கேட்டார். அப்புறம் கேட்டார், “உங்களில் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்?” என்று கேட்டார். மாணவர்கள் கையைத் தூக்கினார்கள். ஒரு காலேஜைச் சேர்ந்தவர்கள் மூன்றுபேர் கையைத் தூக்கினார்கள். இன்னொரு காலேஜைச் சேர்ந்த இரண்டு பேர் கையைத் தூக்கினார்கள். “நீங்கள் இந்த ஐந்து பேர்கள் மாத்திரம் போங்கள், மற்றவர்களை மாத்திரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் கேள்வி கேளுங்கள்” என்று சொன்ன பெருந்தன்மை இருக்கிறதே, அது வெளியே வரவில்லை. அதைப்பற்றிப் பேசுவாரும் இல்லை, சொல்லுவாரும் இல்லை.

அது மாத்திரமல்ல. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் நாங்கள் இன்று ஊர்வலமாக வரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். எதற்காக? ஒரு மனு கலெக்டர் ஆபீசில் கொடுப்பதற்காக. “அவா, மனுக் கொடுப்பதற்காக ஊர்வலமாகப் போக வேண்டியதில்லை. நானே வருகிறேன். ஊர்வலமாக வரும்பொழுது சில கெடுதல்களும் சில தப்பிடங்களும் ஏற்படலாம். ஆகையினால் நானே வந்து வாங்கிக் கொள்கிறேன்”, என்று கலெக்டர் சொன்னார் அல்லவா, அதை வாத்தியார்களும் மாணவர்களும் மறுத்துவிட்டார்கள் அல்லவா. அந்த விஷயத்தைச் சொல்லுபவர்கள் இல்லை. கலெக்டரின் அந்தப் பெருந்தன்மையைச் சொல்லுவாரும் இல்லை, பேசுவாரும் இல்லை.

இன்னொரு விஷயம், சுற்றிவர கற்கள் வீசப்பட்ட சமயத்தில்கூட பல விதமான இடையூறுகள் செய்து, போலீஸ்காரர்கள் உயிர்கள் ஆபத்தில் இருந்தபோதும் கூட, அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்துகொண்டிருக்கிற காலத்தில் கூட, அவர்களுக்குத் திட்டவாட்டமான உத்தரவு இருந்தது என்று நினைக்கிறேன். “எக்காரணத்தாலும் துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்தி விடாதீர்கள், துப்பாக்கியைத் தொட்டுவிடாதீர்கள்” என்று.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] [1972 டிசம்பர் 14]

ஆகவே அவர்கள், “அரவு உயர்த்தோன் கொடுமையினும் முரசு உயர்த்தோய் உனது அருளுக்கு அஞ்சினேனே,” என்பதாக அவ்விடத்திலேயே நிற்குகொண்டு கடமையைச் செய்தார்கள் அல்லவா? அவர்கள் மட்டும் கடமையைச் செய்யாதபடி பயந்து ஒடிப்போயிருந்தால், போலீஸ்கோட்டை மக்கள் எத்தனை மக்களின் உயிர் போயிருக்கும்! இன்னும் எவ்வளவு சொத்துக்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும்! ஆகவே அவர்களைப்பற்றி நல்ல வார்த்தைகள் ஒருவர் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். பொது ஜன நன்மையை உத்தேசித்து, சொல்லித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது.

அங்கு நடந்த இந்த கலாட்டாக்களைக் கவனித்துப் பார்க்கும்போது, இரண்டு உயிர்கள் போயின. இரண்டு நாம் மதிக்க வேண்டிய உயிர்கள், நாம் அன்போடு ஆதரவோடு அணைக்கவேண்டிய உயிர்கள். இரண்டு உயிர்கள் போயின. ஒன்று மாணவனுடைய உயிர், இன்னொன்று போலீஸ்காரர் உயிர். இரண்டு பேர்கள் காயம் பட்டார்கள். ஒன்று வாத்தியார் மேல்பட்ட காயம், இன்னொன்று ஒரு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மேல்பட்ட காயம். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தாறுமாறாக அடிக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார். இரண்டு பேர் உயிர் இழந்தார்கள். இரண்டு பேர் காயம் பட்டார்கள். ரூ. 65 லட்சம் பெறுமான சொத்துக்கள் பல இடங்களில் நாசப்படுத்தப்பட்டன. அறுபது லட்சம் ரூபாய் பெறுமான சொத்துக்கள் நாசப்படுத்தப்பட்டன என்பது மட்டுமன்றி, அறுபது கோடி ரூபாய் பெறும் மாணவர்களுடைய படிப்பு அவ்வளவும் நாசமாயிற்று. அது மட்டுமல்ல. 600 கோடி ரூபாய் செலவழித்தால்கூட ஈடு செய்ய முடியாத அளவிற்கு தமிழர்களுடைய மானம், மரியாதை அனைத்தும் நாசமாகத்தக்க அளவிற்கு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறிவிட்டன. மற்றவற்றுக்குக்கூட இல்லை, தமிழர்களுடைய மானம் போயிற்றே, இரண்டு பிணங்களோடு தமிழர்களோடு மானம் மரியாதை என்ற மூன்றாவது பிணத்திற்குத்தான் நான் அழவேண்டியிருந்தது, மற்றவற்றுக்குக் கூட வருந்தவில்லை, தலைவரவர்களே!

இன்று ஒரு சேதி, எல்லோரையும் கேட்க எனக்கு உரிமை உண்டு, கேட்க விரும்புகின்றேன். இந்த மாதிரி ஒரு நேரத்திலே சிறந்த முறையில் கடமையாற்றினார்களே போலீஸ்காரர்கள்—ஒரு போலீஸ்காரரை நான் நின்று பார்த்தேன், சுற்றிலும் கல் விழுந்தது, ஒரு பஸ்ஸை உடைத்துக்கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்தேன், ஒரு பையன் ஆற்றுக்குள் விழுந்துவிட்டான் என்ற செய்தியினைக் கேட்ட இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் நான் அங்கே வந்துவிட்டேன். கல்விழும் நேரத்தில்கூட ஒரு போலீஸ் காரர் தன்னுடைய இடத்தை விட்டு அகலாது நின்றிருந்தாரே, தலைவரவர்களே, குற்றம் சொல்லுகின்றவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கின்றேன், “நீங்கள் அந்த அதிகாரத்தில் இருந்தால், நீங்கள் அந்தப் போலீஸ்காரர் ஸ்தானத்தில் இருந்திருந்தால், நீங்கள் என்ன செய்திருப்பீர்கள்”? குற்றம் சாட்டுகின்றவர்களைப் பார்த்து இதைத்தான் கேட்கின்றேன், வேறு ஏதாவது செய்திருக்க முடியுமா? பஸ்களை உடைத்தவர்களைத் துரத்தாமல் இருக்க முடியுமா? ஒரு பஸ்ஸில் 50, 60 குழந்தைகள்—அவர்களுக்கு 16, 17 வயதிருக்கலாம், அவர்கள் பஸ்களை உடைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் டி.வி.எஸ்ஸுக்கு முன்பு. நான் பார்த்தேன், போலீஸ்காரர் ஒருவர்

5.50.
பி.ப.

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

ஒரு தடியைச் சுழற்றிச் சுழற்றி அவர்களைத் துரத்தினார். அடிக்கவே யில்லை. இதுகூடச் செய்யாமலிருந்தால், பொதுமக்களின் சொத்துக்களை எப்படிப் காப்பாற்றுவது என்று நான் கேட்கின்றேன்.

கல்விக்காக இன்னும் ஒரு 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கேட்கலாம் என்றிருந்தேன் ஆனால் இப்போது கேட்டால், 60 லட்சம் ரூபாய்க்கு அரசாங்கச் சொத்துக்களை நாசப்படுத்திவிட்டார்களே, அதற்கு எங்கே போவது என்று கேட்பார்களே என்று அதைக் கேட்பதற்குத் தயங்குகின்றேன். அறுபது லட்ச ரூபாய் சொத்துக்கள் நாசப்படுத்தப்பட்டு விட்டன என்றால், அவை அனைத்தும் மக்களுடைய வரிப்பணம் அல்லவா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு சம்பவம், திருச்சியிலே மதிப்பிற்குரிய ஒரு சுவாமியார் —கத்தோலிக்க சுவாமியார், அவர்களுடைய உடையினைக் கிழித்து எறிந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். நான் கேட்கின்றேன், இன்று இதற்காக பரிதாபப்பட்டு மக்கள் முன் அணியில் நிற்பவர்கள், “சுவாமியார் அவர்களுடைய உடையினைக் கிழிக்கிறதா?” என்றும் கல்லூரிகளுக்குள் போவதா என்றெல்லாம் அவர்களுக்காகப் பரிதாபப்பட்டுக் கேட்கும் இதே கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? Religion is the opiate of the people “மதம் என்பது மக்களுடைய மனதை மயக்கும் ஒரு போதை வஸ்து” என்று அல்லவா சொன்னார்கள்? கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஆட்சியுரியும் நாட்டினைப் பார்த்திருக்கின்றேன், ரஷ்ய நாட்டைப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் செக்கோஸ்லாவாகியா நாட்டைப் பார்த்திருக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பாளையங்கோட்டை, திருச்சியில் நடைபெற்ற சம்பவங்களையொட்டி நீதி விசாரணை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் காரணத்தினால், அவற்றைப்பற்றி ஏதாவது குறிப்பாகச் சொல்லலாமே தவிர, அவற்றின்மீது நீண்ட விளக்கங்களைத் தருவது என்பது நீதி விசாரணைக்குப் பாதகமாகும். இதுபற்றிக் காலையில் கூட சட்டப் பேரவையில் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. அப்போதும், “இதில் விரிவாகப் பேசவேண்டாம்” என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

அதுவும் காலையில் சட்டப் பேரவையில் மதிப்பிற்குரிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, பாளையங்கோட்டையில் “கல்லூரி ஆசிரியர் தாக்கப்பட்டது, மாணவர் ஒருவர் ஆற்றில் விழுந்து இறந்தது” இந்தச் சம்பவங்களுக்காக நீதி விசாரணை என்று இருந்ததை “சம்பவத்தின் தொடக்கம் முதல், பேராசிரியர் சினிவாசன் தாக்கப்பட்ட சம்பவத்திலிருந்து” நீதி விசாரணை வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே இந்தச் சம்பவங்கள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிகமாக விளக்கிப் பேசாமலிருந்தால் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : நேரம்கூட அதிகமாக ஆகிவிட்டது.

[1972 டிசம்பர் 14]

* திரு எஸ். டி. ஆதித்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிறகு, இதைப்பற்றி விளக்கமாகப் பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு வேளை நானே அங்கு நேரில் சில விஷயங்களைக் கண்டதற்காக, நானே சாட்சியாகக்கூட வாலாமோ என்று எண்ணியும் அதைப்பற்றி இந்த இடத்தில் பேசுவது ஒரு வேளை தப்பாகக்கூட இருக்கலாம், எனவே இதை இந்த அளவோடு நிறுத்திகொள்ளுகிறேன்.

துணைத் தலைவரவர்களே, இன்னும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி விட்டு அதோடு நிறுத்திக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு “பந்த” என்று நடத்தியதாகவும் இந்த அரசின்மீது மக்கள் நம்பிக்கையினை இழந்துவிட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. 15-ம் தேதி “பந்த” என்றால், அதற்குப் முந்தைய நாள் “இந்து” பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்தது. 14-ம் தேதியன்று, திருச்சியில் தாங்கள் கடைகளை மூடிவிடப்போவதாகவும் பஸ்களையெல்லாம் ஓட்டாமல் இருந்து விடப்போவதாகவும் வியாபாரிகளும் பஸ் சொந்தக்காரர்களும் தீர்மானித்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தி வந்தது. அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது, “ஒரு கண்ணாடி உன் தோல் 300 ரூபாய் ஆகுமே” என்று சொன்னார்கள். இதுதான் பந்துக்கு முன்பு மக்களுக்கு இருந்த எண்ணம். பந்துக்குப் பிறகு “இந்து” பத்திரிகையில் அதே பிரகாரம் முதல் பக்கத்தில் கட்டம்போட்டு ஒரு சமாதானம் வெளி வந்தது. மதுரையில் ஒரு சலூனில் ஒருவருக்கு அரைகுறையாக வேலை செய்துகொண்டிருந்த போது, வெளியேயிருந்து யாரோ ஒருவர் சற்று உரத்த குரலில், “இன்று பந்த அல்லவா” என்று நினைவுபடுத்தியபோது, வேலை செய்துகொண்டிருந்த உடனே அந்த வேலையை நிறுத்திவிட்டான். நிறுத்தி விட்டு, ** ஐயா, நான் தங்கள் லீட்டிற்கு வந்து மறுபாதியை முடிக்கின்றேன், இப்போது கடையை மூடவேண்டியிருக்கின்றது” என்று கடையை வேகவேகமாக மூடிவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முடி திருத்தும் தொழிலாளர்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தை சபையின் நடவடிக்கைக்குறிப்பிலிருந்து அகற்றப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக முடி திருத்தும் தொழிலாளர் என்ற வார்த்தையினைப் பயன்படுத்தும் படி உத்தரவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

துணைத்

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : அவ்விதமே ஆணையிடப்படுகிறது.

* திரு எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவரவர்களே, எங்கள் ஊரிலுள்ள வழக்கத்தின் அடிப்படையில் சொல்லிவிட்டேன். முடிதிருத்தும் தொழிலாளர் என்பதுதான் சரியான வார்த்தை. அந்த முடி திருத்தும் தொழிலாளர் உடனே அந்த வேலையை நிறுத்திவிட்டு அவர் தமது கடையை மூடிவிட வேண்டியதாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பீதி மக்கள் மத்தியில் நிலவியிருந்தது அந்த நேரத்தில். அங்கே மட்டுமில்லை தமிழ் மாநிலம் முழுதும் இப்படி ஒரு பீதி, பயங்கரம் நிலவியிருந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. எஸ்.டி. ஆதித்தன்]

ஆகவே இன்று இருக்கும் இந்த நிலையில் நான் இதற்கு மேலே பீதியினை உண்டாக்கும் விதமாக மேடைகளிலே பேசுகிறதை, பத்திரிகைகளில் எழுதிவருவதை அல்லது மற்றக் காரியங்களைச் செய்து வருவதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பதிலாக மக்களிடத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒற்றுமையை உண்டாக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நாம் எல்லோரும் பாடுபடுவது நல்லதாக இருக்கும். பத்திரிகையிலும் சரி, மேடையே பேசக்களிலும் சரி, இந்த மன்றங்களிலும் சரி, வெளியிலும் சரி நாம் ஒருவருக்கொருவர் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் நேரத்தில் இந்த அரசோடு ஒத்துழைத்து, சுமுகமாக ஜனங்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற முறையில் நாம் நினைக்க வேண்டும், சொல்ல வேண்டும், நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த மான்றத்தின் வாயிலாகப் பொதுமக்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு இரண்டாவது துணை மதிப்பீடு பற்றிய விவாதத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இப்போது சில தினங்களுக்கு முன்பிலிருந்து தமிழகம் முழுவதும் தேவைக்கு அதிகமான அளவிற்கு மழை பெய்த காரணத்தினால், நன்மையும் தீமையும் கலந்து, அவற்றை நாம் அனுபவிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இருக்கிறோம். இவ்வளவு மழை பெய்தும் கூட கடந்த நான்கு ஐந்து வருஷங்களாக எங்களுடைய தாலுக்காவில் ஏற்பட்டதைப் போல இரண்டு மூன்று ரெவின்யூ பிரிக்காக்களில் மழை பொய்த்துவிட்டது என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை இன்னும் அங்கே நீடிக்கின்றதே என்று உங்கள் மத்தியில் ஒரு பரிதாபத்துக்குரியவகை நின்றுகொண்டு நான் கூற வேண்டியிருக்கின்றது.

6-00
பி.ப.

நான் ஊருக்குச் செல்வதற்கு முன்பு அந்தப் பகுதிகளில் இந்த மழையின் காரணமாக கண்மாய்களெல்லாம் நிறைந்துவிட்டன என்ற செய்தி வராதா என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். “கதிர் பெரும் செந்நெல் வாட கார் குளம் கண்டு சென்று கொதி திரை கடலிற் பெய்யும் கொள்கை போல” என்று சொல்வார்கள். இப்போது எங்கள் பகுதியில் உள்ள நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது இது எவ்வளவு பொருத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உணர்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லவேண்டியது என்னுடைய கடமை. ஏனென்றால், இந்த மழை பெய்யாத பகுதிகளில் நிலவரி, கடன் தவணைகளை ஒத்திவைக்கக் கோரிக்கை தெரிவித்தபோது, நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள், அந்த ஜில்லா மட்டத்தில், தாலுகா மட்டத்தில் உள்ள வருவாய் அதிகாரிகள் அனுப்பிய ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது, இவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று அறிக்கைகள் இருக்கின்றன, ஆகவே, இதில் சலுகைகளைத் தருவதற்கில்லை என்று இந்த மன்றத்திலேயே குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது அரசுக்குத் தெரிவிப்பது இந்த நிலைமை மறுபடியும் வரவேண்டாம். ஒருகால் இந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால், இப்போது அந்தப் பகுதிகளில் சோழபுரம், கமல்லி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய மூன்று ரெவின்யூ ஃபிரிக்காக்களில் எந்தெந்தக் கண்மாய்க்களில் எவ்

[திரு. நா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

1972 டிசம்பர் 14]

வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது, அங்கேயுள்ள கிணறுகளில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறதென்பதை இப்போதே அறிந்து, அதைக் கணக்கிடும் படியாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், வருவாய்த் துறையில் உள்ளவர்கள் விவசாயிகள் போராட்டமோ, பொதுக்கூட்டமோ, ஊர்வலமோ நடத்தியதன் காரணமாக, தாலூகா அரசு அலுவலகங்களின் முன்னால் அவர்கள் கோஷம் போட்டதின் காரணமாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் வெறுப்பு ஏற்பட்டு அவர்கள் அரசுக்குச் சரியாக விவரங்கள் தெரிவிக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரி அங்கே வந்து அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளைக் கூட வைத்துக்கொண்டு அங்கே எல்லோரையும் இத்தனை அணை விளைவுக்குக் கீழ் கணக்கில் காட்டக் கூடாதென்று சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அவர்களைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் அரசியல் கலந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் மாறுபட்ட கருத்துள்ள தி. மு. க. அன்பர்கள் கூட அங்கேயுள்ள நிலைமைகளைத் தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பதால், அங்கேயுள்ள அரசு அலுவலர்களின் நடவடிக்கைகளில் இவர்களின் யோசனையும் கலந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் துருவித் துருவிப் பேச விரும்பவில்லை. இன்னும் அப்படி ஏற்பட வேண்டாம் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றபோது நான் கூடவே அவர்களுடன் செல்லவிடாது செய்வதற்காக மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரி அவர்களும், மற்றவர்களும் சூழ்ச்சி செய்தார்கள், முயற்சி செய்தார்கள் என்று குற்றஞ் சாட்ட விரும்புகிறேன். இதை அவர்களுக்கே தெரிவித்திருக்கிறேன். என்னைச் சில மைல் தூரம் செல்லவிடாமல் சதி செய்தார்கள். எந்தப் பக்கத்தில் பசுமையாக விளைச்சல் இருக்கிறதென்று பார்த்து, 12 மைல் தூரத்திற்கு அப்பாலே அந்த அதிகாரியைக் கூட்டிச் சென்றார்களோ, அந்த இடத்திலே கூட இவர்களின் மதிப்பீடு தவறு, தவறு என்பதை அந்த ரெவின்யூ போர்டு மெம்பருக்கே தெரிவித்துக்கொள்ளும்படியான விதத்திலே நிதர்சனமாகக் காட்டினேன். ஒரு மாதம் தண்ணீர் வந்து கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு பருத்தி முதலியவைகள் பயிரிடப்பட்டு விளைந்திருக்கின்றன. 10 மைல்களுக்கு அப்பால் அந்த இடத்தில் பசுமை தெரிகிறதென்று சொல்லி இவ்வளவு விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று அவர்கள் கூட்டிச் சென்று காட்டினார்கள். நான் அவர்களிடம் கிணற்றைச் சென்று பாருங்கள் என்று சொன்னேன். கிணற்றைச் சென்று பார்க்க வேண்டுமென்று அந்த இடத்தில் ஒன்றைக் காட்டினேன். அந்த இடத்தில் 79 அடிக்குக் கீழேயும் அதிகக் கூலி கொடுத்து வெட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். பகலில் காண்ட் இல்லாததால் இரவில் அந்த வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதைக் காட்டினேன். பருத்தி 3 அடி உயரமிருக்கிறது என்று அந்த அதிகாரியிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அனுபவமில்லை. அதனால் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் பலன் என்ன? பாருங்கள் என்று பக்கத்தில் கொண்டுபோய்க் காட்டினேன். 50, 60 காய்கள் தான் இருந்தன. பருத்தி வெடித்த காய்கள் இரண்டு, மூன்றைத் தவிர, மற்றவைகள் அநாதையாக இருப்பதைப் பாருங்கள் என்று காட்டினேன். இதையெல்லாம் அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் இப்படி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. நா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

கிருடர்கள். ஜில்லா அளவிலே, தாலூகா அளவிலே உள்ளவர்களுக்குக் கூட விவரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசையிலே. விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமே என்ற ஆர்வமில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் விவரங்களைத் தருகிறார்கள். ஆகவே இதைச் சொன்னேன். ஆகையினால் தான் இப்போது இந்த நிலை மறுபடியும் வர வேண்டாம் என்று பிரார்த்தனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிலை அங்கே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க இதை நான் சொன்னேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் இதில் ஒரு உடன்பாட்டினைக் கண்டார்கள். இன்று வந்த விவசாய வரி மசோதா, மின்சாரக் கட்டணம் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தவிர, கடன்களை பின் வருடங்களுக்குத் தள்ளிப் போடுவது போன்றவற்றைப்பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்கள், அந்த அதிகாரிகள், ஜில்லா மட்ட அதிகாரிகள் என்ன அறிக்கை அனுப்பினார்கள், அவர்களின் முடிவு என்ன, அவர்களின் ஆய்வு என்ன, மதிப்பீடு என்ன என்ற விவரங்கள் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி நான் அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது, ரெவின்யூ போர்டு அதிகாரிகள் வந்தபோது எந்தெந்தக் கிணறுகள் எத்தனை எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்து வெட்டப்பட்டன, இப்போது அவைகள் எப்படித் திடீர்க்கின்றன; எவ்வளவு துருப்பிடித்த மோட்டார்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் காட்டினேன். இப்போது கூட மழை பெய்துவிடுகிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அநேக கிணறுகள் மழை பெய்து நிறைந்துவிடுகின்றனவென்று வைத்துக்கொள்வோம். 4, 5 ஆண்டுகாலம் என்று அவர்கள் மட்ட கடன்களை ஒரே தவணையில் அவர்களால் செலுத்திவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பின்னால் கடன்களை 2, 3 வருடங்கள் தள்ளிப் போட்டால், நன்றாக இருக்கும். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதை அபராத வட்டியில் லாமல், கிரமமான வட்டியுடன் வருடங்களில் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ரிசர்வ் பங்கோடு கலந்து ஆலோசித்து வேண்டியதைச் செய்வதாய்ச் சொன்னார்கள். அதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதற்குக் காலம் கழிந்து விட்டது. ரூபகத்தோடு இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதனைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதை மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒன்று நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். பருத்தி என்ன விலை விற்கிறது? மில்களோடு போட்டிப் போட்டுக் கொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்கள் லாபம் காண முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு நூல் விலை விற்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட பஞ்சு விலை எப்படி இருக்கிறது, பருத்தி விலை எப்படி இருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். 40-ம் நம்பர் நூல் என்ன விலை விற்கிறது? ஆனால் அதற்கான பருத்தி என்ன விலை விற்கிறது? நம்முடைய கூட்டுறவு மில்கள் நல்ல வகையில் லாபம் அடைந்துவருகின்றன. மற்ற மில்கள் எவ்வளவு லாபம் சம்பாதிக்கின்றன? கடந்த பல ஆண்டுகளில் மொத்தத்தில் இவ்வளவு லாபத்தை வேறு எந்த மில்களும் அடையவில்லை என்பதை ரூபகத்தில் வைக்க வேண்டும். இப்படி இருக்கிற நிலையில் நூல் விலை எப்படி

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1972 டிசம்பர் 14]

உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்வளவு அவசியமான நூல் விலை உயர்ந்துகொண்டு போகிறது. ஆகவே இது விஷயத்தில் மத்திய சர்க்காரோடு நம்முடைய அரசு துணையாக இருந்து, இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளின் ஒப்பந்தப்படி அரசு நடக்கவில்லையென்று அந்தக் குழுவின் தலைவர்கள் சமீபத்தில் பத்திரிகைகளில் அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

6.10. தர்ப்பத்திலே நடைபெற்ற விஷயங்களைப்பற்றி இப்போது நான் பேச
பி.ப. முன்வரவில்லை. குறைபாடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. சமீப சில
வாரங்களாக தமிழ் நாட்டில் என்ன நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது? அரசியல் கட்சிகளுடைய உணர்வுகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன? ஒரு கட்சியிலே உள்ளவர்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டுள்ள வாத விவாதங்களால் அல்லது மற்ற காரணங்களால் என்ன ஏற்பட்டிருக்கின்றன? இப்படிப் பட்ட ஒரு சோதனையான நேரத்தில் தேசம், நாடு, மக்கள், எதிர்காலம், மக்களுடைய பண்பாடு, நாகரீகம், எதிர்கால வாழ்வு இருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வையும், மரியாதையையும், செயல் திறமையையும், வெளி நாட்டார் போற்றுவதன் மூலமாக இந்த நாட்டிற்குப் பெருமை ஏற்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் என்ன ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது? அரசியலில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்திருப்பதைப் பற்றி கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆட்சி மீது அக்கரை கொண்டவர்கள் அரசியலில் அக்கரை உள்ளவர்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கிராம, அல்லது தாலூகா அளவில் உள்ளவர்களின் செயல்களும், போக்குகளும் மாறவில்லையே என்று துன்பத்தோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் ஒவ்வொன்றையும் விரிவாகக் கூற விரும்பவில்லை. அரசியல் கட்சிகள், எதிர்க் கட்சிகள் என்ற வகையில் அரசியல் என்பது எவ்வளவு புனிதமான எதிர்காலத்தில் ஏற்கப்படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும், நம் சந்ததிகள் எவ்வாறு அரசியலில் ஈடுபட வேண்டுமென்பதை அதிகமாக நினைத்தால் கூட, பல இரவுகளில் தூக்கப்பினி நான் கழித்திருக்கிறேன் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் : வயதானதால் அதிகமாகக் கவலைப்படுகிறீர்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அவ்வாறு வயது காரணமாக மட்டுமல்ல. என்னுடைய உரம் கொஞ்சமும் குறைந்துவிடவில்லை. மனோதிடமும் குறைந்துவிடவில்லை. நிதானமும் குறைந்துவிடவில்லை. அறிவும் குறைந்துவிடவில்லை. அத்தனை சக்தியும் எனக்கிருக்கிறது. பலஹீனம் காரணமாக எனக்குத் தூக்கம் வராமலில்லை. இவைகளை ஏற்க முடியாத பலஹீனம் வந்து விடவில்லை. சரியோ, தப்போ, என் தலைமேல் ஒரு

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி யாயுடு]

கிறது என்று நான் தவறாக நினைத்துக் கொண்டேனோ என்னவோ, பல சந்தர்ப்பங்களில் கவலைகள் என்னை வாட்டியிருக்கின்றன. அப்படிப் பட்ட ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. போலீசிலே தலையீடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பொதுவாகச் சொல்கிறேன். அது எங்கே நடந்தது என்று சொன்னால், சிலவற்றை அல்லது பலவற்றைக் குறிப்பாகச் சொல்ல முடியும். வேண்டாமென்று நான் விடுக்கிறேன். அவசிய மில்லையென்று விடுக்கிறேன். அதற்காகப் பின் வாங்குகிறேன் என்று முதல்வரவர்கள் நினைக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுமாதிரிச் சொல்லி நான் “ஐஸ்” வைக்க விரும்பவில்லை. மனதில் பட்டதைத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். கசப்பான விஷயங்களைத் தொடர்ந்து பேசுவதில் இஷ்டப்பாதவன் நான். இதைச் சொல்லி நான் விடுக்கிறேன். இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். போலீஸ் செயலிழந்திருக்கிறது. நகரங்களில் சுகாதார விதிகள் மீறப்படுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு முன்னால் “லேட்” இல்லாமல் சைக்கிள்களில் தெரியாமாகப் போகிறார்கள். “லேட்” இல்லாமல் போன சைக்கிள் என்மீதே மோதி நானே கீழே விழுந்து கையில் இரண்டு நாட்களுக்குக் கட்டுப் போட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு வழியில் வருகிற போது 37 சைக்கிள்களை எண்ணிக்கொண்டு வந்தேன். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் உங்கள் ஸ்டேஷனுக்கு முன்னால் 37 சைக்கிள்கள் வந்தன. அதில் 3 சைக்கிள்களில் லேட் இருந்தன என்று சொன்னேன். அவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் இதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. “லேட்” இல்லாத சைக்கிளைப் பிடித்தால் பல பேர்கள் சிபார்சுக்கு வந்துவிடுவார்களே, நமக்கு எதற்கு வம்பு என்று அஞ்சுகிறார்கள். இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் சொல்லக்கூடிய அந்த நேரத்தில் ஸ்டேஷன்கள் யாரும் அந்த நேரத்தில் போகக்கூடியவர்கள் அல்ல. அப்படிப் பழக்கமாகிவிட்டது. சாதாரண சட்டம், விதிகள், நடைமுறையில் உள்ள விதிகளெல்லாம் சில வருஷங்களாக இம்மாதிரித் தற்போக்காக கண்டிப்படியே நடப்பதற்கான முயற்சிகளில் வந்துவிட்டன. ஆகையினாலே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அரிஜனங்கள் என்னிடத்தில் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தார்கள். நான் அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு வரவில்லை. பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டிக்கு வந்தவன், ஊருக்குச் செல்லவில்லை. எனக்கு இரண்டு அரிஜனங்கள் நீண்ட கடிதங்களை எழுதியிருந்தார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லி எங்களைத் திட்டினார்கள். எங்களுடைய புகார்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அது என்னுயிற்று என்று தெரியவில்லை, அதிகாரிகளுக்கெல்லாம், அமைச்சர்கள் முதல் கொண்டு போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு பேர்களும் நேராகவே வந்து விட்டார்கள். உங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். பல அதிகாரிகளுக்கு, மேலேயுள்ள அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறாய், கவனிப்பார்கள் என்று அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அவர்கள், இவ்வளவு காலத்திற்கு முன்னால் அனுப்பியும் கூட இல்லாதிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அரிஜனங்கள் புகார்களில் கூட இந்தத் தலையீடுகள்தான் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். திராவிட

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1972 டிசம்பர் 14.]

முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தாலுகா அளவிலே இருக்கக் கூடியவர்கள், சில பேர்கள் குறுக்கிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகையினாலே இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வன இலாகா இருக்கிறதே, காட்டிலாகா அது இல்லை. அது செயல்படவில்லை, இருப்பதற்கு அடையாளம் மரத்தைக் குத்த கைக்கு விடுகிறோம், யாரோ காண்டிராக்ட் எடுக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. காவல் இருக்கிறதா? இல்லையென்று சொல்கிறேன். நான் ஊரிலிருந்துகொண்டு பேசவில்லை. அத்தனை பாரஸ்டுக்கும் போயிருக்கிறேன். மலையேறி இருக்கிறேன். விவரங்கள் அத்தனையும் எனக்குத் தெரியும். பொது மக்கள் மனதில் என்ன ஏற்படுகிறது? வேலைதேடிச் சம்பாதிக்க வேண்டியவர்கள், உடல் உழைப்பினாலே தண்ணீர் பாய்ச் சியோ, மண் வெட்டியோ சம்பாதிப்பது போல பாரஸ்டில் உள்ள மரத்தை வெட்டிக்கொண்டு வந்து விற்பது அது மூலமாகச் சம்பாதிப்பதும், ரொம்ப நியாயம்தான் போலிருக்கிறது. இது நியாயம் என்று மக்களிடத்தில் வந்துவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்து விட்டது. பொது மக்கள் யாரேனும் தப்புச் செய்தால் அரசாங்கம் சும்மா இருக்கிறது. பாரஸ்டிகாரனுக்கு அவனுக்குக் கட்டுக்கு இவ்வளவு என்று கொடுத்து விட்டால் சரியாகிவிடுகிறது. மத்தியில் எவ்வளவு இதைப் பற்றிக் கேட்டால், இவன் ஏன் வந்து கெடுக்கிறான் என்று சொல்கிற நிலைமை, இதைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். இதை அவன் தர்மமாக நினைக்கிறான். நியாயமாக நினைக்கிறான். மரத்தைத் தானே வெட்டுகிறோம். பாரஸ்டு அழியாது என்று எண்ணம் உணர்வு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. தடுப்பதற்குப் பல பேர்கள் முன் வரவில்லை. நல்ல மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். வாங்குவதற்குப் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாகரீகமாக இருப்பார்கள். ரொம்ப சம்பாத்தியம் பண்ணுவார்கள். மரங்களை விற்பதற்கு ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருக்கிறது. பாரஸ்டை அழித்துவிடாதபடி என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும்.

உர வினியோகம் சம்பந்தமாக 50 பேர்கள், 60 பேர்கள் உரத்தை அதிகமான விலையில் விற்கிறார்கள். அவர்கள் லைசென்ஸ் இல்லாமல் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். தாலுகா அளவிலே செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் இதைப் பற்றிய அதிகாரம் உள்ளவர்கள் அந்த விவசாய விஸ்தரிப்பு அலுவலர், எ.இ.ஓ. அவரிடத்தில் சொன்னால் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்கிறார். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே சொன்னால், முடியவில்லை என்கிறார்கள். போலீசாரிடத்தில் சொன்னால், “உனக்கு வேறே வேலையில்லை” என்று சொல்கிறவர்களிடத்தில் சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி நடக்கிறது. மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் கட்டுப் பாடான விலை 49 ரூபாய் என்றால், வெளியில் ரூ. 72, ரூ. 92 என்று விற்கிறதென்று சொன்னார்கள். வாங்குகிறார்கள், விற்கிறார்கள், மீறப் படுகிறது. இதிலே கூட நான் சொன்ன கஷ்டம், தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தைரியமாக நான் சில பேர்களைச் சொல்ல முடியும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் நாங்கள் கொடுத்த மூட்டைகளைக் கிராமத்தில் கொண்டு போய் விற்காமல், மழை பெய்கிறது, உரத்தை ஒரு இடத்தில்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ரர. கிருஷ்ணசாமி நயுடு]

வைப்போம் என்று சொல்லி, மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் இருக்கிற லாரி டிரைவரை ஏமாற்றி நகரில் மூட்டைகளை இறக்கி அதிக விலைக்கு விற்குர்கள். அதோடு நான் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்வதானால், அவர்கள் மட்டுமா செய்கிறார்கள், மற்றப் பேர்களும் செய்கிறார்கள். இவர்கள் மட்டும் செய்கிறார்கள், மற்றவர்கள் நாணயமாகப் பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. தப்புப் பண்ணுகிறவர்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இப்படி மீறப் படுவதை விவசாயிகள் பார்க்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிப்பார் இல்லை. அவர்கள் மீது கேஸ் போடுவதற்கு யாருமில்லை. பிடித்தால் கேஸ் போடுவதற்கு கூடுதலாகப் பணம் செலவாகிறது. இதற்கு துணை இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று தெரியவில்லை. 49 ரூபாய் எங்கே, 82, 92 ரூபாய் எங்கே, ரூபாய்க்காக அல்ல நான் சொல்வது, இந்தப் பழக்கம் நாளடைவில் தர்மம் மாதிரி ஆகிவிடும். இப்படி மீறப்படுகிற நியாயம், இப்படித் தான் தொழில் செய்ய வேண்டும், இதுதான் வழக்கம் என்று ஆகிவிடும். இரஷியாவைப் பற்றி, சீனாவைப் பற்றிச் சொன்னால் அங்கு எவ்வளவோ நடந்தன. இன்றைக்கு அவைகள் அந்தச் சமுதாயத்தில் தர்மமாக ஆகி விடவில்லையா? இதுதான் மனித நியதி என்று கொள்ளப்படவில்லையா? இங்கே அப்படி ஏற்பட்டால், நாளடைவில் இது நியாயம், தர்மம் என்று எதிர்காலத்தில் கொள்ளப்படும். அந்தக் கவலையோடு நான் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உர வினியோகம் சம்பந்தமாக உள்ள கட்டுப்பாடுகளை மீறினால், அரசு ஒன்று இருக்கிறது, அது தண்டிக்கும் என்ற நிலைமை வர வேண்டும். தவறுகள் செய்தால், தண்டிக்க வேண்டும். எந்த அரசாக இருந்தாலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுபற்றிப் பேச வேண்டும். அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரமில்லை. அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், நேரமில்லை. மேலும் கூட்டுறவு அமைச்சரவர்களும் இல்லை. நானும் கூட்டுறவு அமைச்சரவர்களும் இரண்டேபேரும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினால் எங்களுடைய பேச்சுக்களை இந்தச் சபை அனுபவிப்பது போல பொழுது போக்காக கருதுவதுபோல உணருகிறேன். அப்படி நான் நினைப்பது சரியோ, தவறோ தெரியாது. அதில் நியாயமில்லை. கூட்டுறவு சம்பந்தப் பட்ட மட்டில், தான் இருக்கிறதற்குள்ளே கூட்டுறவின் தத்துவம், ஸ்தாபனங்கள் பின்னாலே நிலைகுலைந்து தலை எடுக்காமல் போகவேண்டுமென்று அவர் இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். மனதில் பட்டதை அப்படியே சொல்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் கடந்த கூட்டத்தில், நான் தெரிவிக்கிறபோதுகூட, திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் வழக்கம் போல் பேசினார்கள், இதில் அவர் தலையிட்டு எங்களுக்குள் இருக்கக்கூடிய சமூகமான உறவு குலைந்து போக வேண்டாமென்ற மாதிரிப் பேசினார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே பல்லாண்டுகளாகக் கூட்டுறவு நல்லபடியாக இருந்தது. நல்ல தத்துவங்கள் இங்கே நிலைத்து இருந்தன. போகிற போக்கிலே அவை அழிந்து விடும் போல் இருக்கின்றன. கூட்டுறவில் ஜனநாயகமேயில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். நில அடமான பாங்குகளின்

6-20
பி.ப.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

1972 டிசம்பர் 14]

தேர்தல்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்றன. அடுத்து, மார்க்கெட்டிங் சொசைடி தேர்தல், மாநில அளவிலேயுள்ள கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்குத் தேர்தல்கள் வந்து தீர்ந்தன. அதற்கு அடுத்தபடி ஜில்லா அளவிலே வந்து தீர்ந்தது. இப்போது தாலுகா அளவிலே வந்திருக்கிறது. சென்ட்ரல் சொஸைடிசுக்கு ஒரு சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அதற்கு விதிமுறைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்துவது இங்கே, ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசில் போய், மார்க்கட்டிங் சொஸைடிபற்றினென்ன ரூல்ஸ் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், ஒரு காகிதம் கூட இருக்காது. எல்லாம் இங்கேதான் வரும். இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களையெல்லாம், கட்சி சார்பில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக, எவ்வளவு சாதகமான விதிகள் தீட்டப்பட வேண்டுமோ, அவ்வளவும் செய்யப்படுகிறது. இப்போது ஒரு சட்டம் செய்தார்கள். அதன் நோக்கங்கள் இங்கே சொல்லப்படுகின்றன. விதிகளைச் செய்யும்போது, சட்டங்களுடைய நோக்கங்களுக்கு மாறாகச் செய்வது நியாயமா என்பதை முதல்வரவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வாறு கடந்த காலத்திலே கூட்டுறவு சம்பந்தமான அந்தச் சட்டங்களைச் செய்யும் பொழுது, அந்தச் சட்டங்களுக்கான விதி முறைகளை வகுக்கும் போது, சொல்லப்பட்ட விஷயத்திற்கேற்ப விதிமுறைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை உங்களுடைய நியாயபூதிக்கு விட்டுவிடுகிறேன். இப்போது நீங்களே பாருங்கள். நிலவள வங்கிகள் என்னவாயிற்று? நிலவள வங்கிக்கு யார் யாரை நியமிக்க வேண்டுமென்பது பற்றி, தேர்தல் நடைபெறுகிற அன்று, சென்னை யிலிருந்து “போன்” மூலம் பேசப்படுகிறது. நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்டால், முடியும், எந்த வகையிலாவது, அன்றைய தினம் “போன்” மூலம் பேசுவதற்கு என்ன வேலை இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன். “அவரைப் போடு, அவர் எவ்வளவோ முழுச்சிக்கிட்டு இருக்கிறாரே, அவருக்குத் தவணை கடந்த கடன் இருக்கிறது. ஆகையால் இவரைப் போடு?” இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகிறது. நிறையத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ரொம்ப நாளாக அப்படி தழுப்பிப்போட்டு. அந்த முறையிலே காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அடுத்து, மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி. நிலவள வங்கியிலிருந்து நான் ராஜினாமா செய்துவிட்டேன். இந்த விதிமுறைகளின் கீழே, இவைகளுக்கு மத்தியிலே என்னால் இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் விலகிவிட்டேன். “இரும்பு அடிக்கிற இடத்திலே ஈக்கு வேலையில்லை” என்கிற மாதிரி நினைத்தேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எங்கள் ஊர் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிக்கு எப்படி வருகிறதோ? தெரியவில்லை அது வரையில் நான் இருப்பேனோ, மாட்டேனோ. அதை 27,000 ரூபாய் நஷ்டத்திலே என் தலையில் கட்டினார்கள். 10 லட்சம் ரூபாய் சொத்து வைத்திருக்கிறேன் இப்போது, 15 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வேலைகள், திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. மேலும், மேலும் அவை வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. நிலவள வங்கிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, அதற்கும் அங்கே தேர்தல் நடக்குமானால், அடியேன் அங்கு இருக்கமாட்டேன். (சிரிப்பு) நிச்சயமாக. “இவர் இருக்க விரும்பினாலும், இருக்க அங்கு இடம் பெற முடியாது. இவர் பந்தியிலேயே உட்கார முடியாது. அங்கு எப்படிப் போக முடியும்?” அம்மாதிரிச் சிக்கல்கள் சிருஷ்டிக்கப்படும். ஏதாவது உயிர் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்தச் சங்கங்களெல்லாம் செத்து கிடக்கின்றன. தேர்தல் நடைபெறுகின்ற காலங்களில் மிகத் திறமையாகக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

மார்க்கெடிங் சொசைட்டி தேர்தல் காலத்தில், எப்படி இருந்தால் இத்தனை ஸ்தானங்கள் நியமனம் மூலமாக அல்லது ஸ்தாபனத்தினுடைய பிரதிநிதித்துவம் மூலமாக ஏற்படுத்தினால் இவர்களை வெளியேற்றலாம் என்பன போன்றவற்றையெல்லாம் நன்றாக திறமையாகச் செய்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் அந்த ஸ்தாபனத்தினுடைய தேர்தலில் பண்ணுகிறார்கள். பிறகு இந்த சர்வீஸ் சொசைட்டி Lift-Irrigation Society இவைகளெல்லாம் எப்படியோ மறைந்து போகும். 3 வருடங்களுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட நிலவள வங்கிகள் 70 தவிர, மற்றைய 374 வங்கிகளுக்கு வழி என்ன? அந்த ஜில்லா சங்கங்கள் தேர்தலில் இது வந்தது. ஆகையினாலே, இது பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல குழப்பங்கள், பதவி இவை பெரிய காரியமல்ல. இதன் மூலம் பல ஊழல்கள் மேலும் மேலும் பெருக்கக்கொண்டு இருந்தால் கூட்டுறவுத் தத்துவங்கள் நம்முடைய நாட்டிலே மங்கிப் போய்விடும். உண்மையான சோஷலிசத் தத்துவங்கள் சமதர்மத்தத்துவங்களுக்கு அடி கோலக் கூடிய இணைந்து நிற்கக்கூடிய தத்துவத்தைக் கொண்டது கூட்டுறவு. கூட்டுறவை இந்த மாதிரியான நிலைமையிலே கொலை பண்ணினால் நிலைமை என்னவாகும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் : ரொம்பக் குறிப்பு இருக்கிறதோ.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விஷயம் தான். சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

மதுபானக் கடைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, முன்பு ஒரு சமயம் முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே கூட நான் சொன்னேன் எங்கள் ஜில்லா வினுடைய கலெக்டர் அவர்கள் இந்த விஷயத்திலே அசைகிறவராக இல்லை. நான் சொன்னால் கேட்கமாட்டார்கள். உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் சாத்தூரில் செய்தது மாதிரி, அந்தக் கள்ளக்கடைகளுக்கு, அந்த சாராயக்கடைகளுக்குப் போய் ஏதாவது பண்ணினால், உடனே கலெக்டர் இங்கே வருவார். என் வார்த்தை கேட்காது. 2 இடங்களிலே சாராயக் கடை இருக்கிறது. அவ்வளவு பிரதானமான இடத்திலே இருக்கிற கடைகளை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதற்கு எங்கள் டி.ஆர்.ஓ. நீங்களை ஒரு இடத்தை சாராயக் கடைக்கு பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார் ஜில்லாக் கூட்டத்திலே. இந்த இடத்திலே சாராயக் கடை இருக்கிறது, இதற்கு நீ கடை விடுகிறாயா, எந்த இடம் பொருத்தம் என்று நான் போய் வேலை செய்ய வேண்டுமாம். என்ன தைரியம் அவருக்கு அவ்வளவு இங்கிதமாக என்னைச் சொல்கிறார். சாராயக் கடைக்கு இடம் பார்க்க நான் போக வேண்டுமாம். என் தலையெழுத்து. ஆகவே அது சம்பந்தமாக எவ்வளவோ சொல்லியும், எழுதியும் பயனில்லாமல் போய்விட்டது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மேலும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் போராட்டத்திலே சிவலிங்கபுரம், கன்னிதேவன் பட்டி என்ற இரண்டு இடங்களிலே இரண்டு கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் சர்வ் கட்சி கூட்டமென்று விவசாய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்த இங்கு இந்த முயற்சிகளையெல்லாம் செய்து பார்த்த பிறகு முடிார்கள்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1972 டிசம்பர் 14]

அவர்கள் பக்கத்திலே, அவர்கள் கோரிக்கையிலே நியாயம் இருந்தாலேயே—நான் சம்பந்தப்பட்டது 4 மாதங்களுக்குப் பின்னால் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்— எவ்வளவு சமூகமாக அதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று நான் முயற்சி எடுத்தேனோ, அவ்வளவும் பயன்படாமல் போனதால்தான் நான் அந்த விஷயத்திலே மேலும் தலையிட அவசியமும், நியாயமும் இருந்தது. அந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஜூன் மாதத்திலே அந்தக் குற்றம் இழைக்கப்பட்டதாக “எப்.ஐ.ஆர்.” தயார் பண்ணி, இப்போது அக்டோபர் 22-ம் தேதி “சார்ஜ் ஷீட்” போடப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கும், அதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது எவ்வளவு தூரம் நியாயமோ? இதிலே சொல்லி என்ன வரப்போகிறது? 4 அல்லது 5 அல்லது 10 ரூபாய் அபராதம் வரப்போகிறது. இதிலே பொய் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் எனக்கு என்ன நேர்ந்தது? அரசு கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு மாறாக இது உள்ளது. அரசு சொல்லியதை அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு மாறாக 2 வழக்குகள் சப் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே இவ்வளவு காலம் கடந்து பதிவாகியுள்ளது. அதையும் அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான இரண்டாவது துணை மதிப்பீடுகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதல்வரவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த மதிப்பீடுகளை முழு அளவுக்குப் படித்து பார்த்தேன். இதில் எதேனும் குற்றம் குறைகள் கண்டுபிடிக்கவோ அல்லது எதேனும் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்த அளவுக்கு எதுவுமில்லை. இல்லாதவர்கள் பக்கம், சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பக்கம், ஏழை எளியவர்கள் பக்கம் மட்டுமே கண்ணேட்டத்தைச் செலுத்தி, இப்படியொரு மதிப்பீட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை எனது கூட்சியின் சார்பிலே ஆதரிப்பதோடு மட்டுமல்ல, பாராட்டவும் செய்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மதிப்பீடுகளை சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பாராட்டுகிற நேரத்திலே, “பாராட்டுக் கூட்டமா அல்லது பட்ஜெட் கூட்டமா” என்று நண்பர் ஒருவர் கேட்டார். உண்மையில் பாராட்டுவதற்கான வகையில் இருக்கிற மதிப்பீடுகளைப் பாராட்டித்தான் தீர வேண்டும். இதில் எந்த விதமான அரசியல் கண்ணேட்டத்திற்கும் இடம் இல்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் உண்மையில் எதேனும் குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமானால் இது குற்றமில்லாத முறையில், ஏழை எளியமக்களுக்காக தயாரிக்கப்பட்ட மதிப்பீடாகத் தரப்படுவதுதான் குறையே தவிர, வேறு எல்லா வகையிலும் நிறைந்தவையாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக இதில் 12 வரிசைப்படுத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள் இருக்கின்றன. நேரமாகிவிட்ட காரணத்தினால் இதில் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை, இந்திய விடுதலைப் போராட்ட

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

வீரர்களுக்காக முதல்வரவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி, நமது நாட்டின் விடுதலையின் வெள்ளி விழா ரூபபார்த்தமாக, 50 ரூபாய் என்றிருந்த வீர மானியத்தை 75 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதற்காக தியாகிகளின் சார்பில் குறிப்பாக I. N. A. வீரர்களின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் சில வேண்டுகோள்கள், குறைபாடுகள் அல்ல. இந்த சில வேண்டுகோள்களை மட்டும் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த 75 ரூபாய் மான்யத்தைப் பெறுவதற்காக சில வரம்பு முறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். வருமான வரம்பு ரூ. 100 என்று இருக்கிறது. 7, 8 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அன்றைக்கு இருந்த விலைவாசிகளை வைத்து அன்றிருந்த சர்க்கார் ரூ. 100 வருமானத்திற்கு உட்பட்டிருப்பவர்கள் மட்டும் தான் வீர மான்யம் பெற முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இன்று இருக்கிற நிலையிலே வேறு பல மாநிலங்களைப் பார்க்கிறபோது, ரூ. 100 என்று இருந்த வரம்பு குறிப்பாக கேரளத்திலே ரூ. 300 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும் கணக்கெடுத்துப்பார்க்கின்றபோது, நம் மாநிலம் இப்போது தியாகிகளுக்கு அதிகமாக மதிப்புக் கொடுத்து அவர்களுடைய வீர மான்யம் எந்தவிதமான தங்கு தடையில்லாமல் கொடுக்கப்படுகிறது என்றாலும் கூட, உச்ச வரம்பு என்று இருப்பதால், தியாகிகள் அவர்களுடைய மான்யத்தை மாதாமாதம் பெறுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு சாதாரண அப்பாவி அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கிற கீழ் அதிகாரிகளுடைய அவதிக்கும், அவர்கள் கேட்கின்ற பல கேள்விகளுக்கும் இலக்காக அந்த மான்யத்தைப் பெறுவதற்கு பெரும்பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். இதோடு, அடுத்து அண்டையில் இருப்பவர்கள், தியாகிகளுக்கு ரூ. 100 வருமானம் என்ற வரம்பு இருப்பதனால், அந்தத் தியாகிக்கு ரூ. 100 க்கு மேற்பட்டு வருமானம் இருக்கிறது என்று ஏதாவது போலியாக மொட்டை மனுக்கள் போட்டு விட்டால், அவர்களுக்கு வருகின்ற அந்த மான்யம் நிறுத்தப்படுகின்றது. எனவே இப்படி ஒரு குறைபாடு இல்லாமல் மான்யம் என்று பார்க்கிற போது, யார் யார், தியாகிகளோ, யார் யார் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டவர்களோ அவர்களுக்குத்தான் நாம் கொடுக்கின்றோம், எனவே இதற்காக வருமான வரம்பு என்று ஒன்று வேண்டியதில்லை என்பதை இந்த அரசுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றொன்று விடுதலைப் போராட்டத்தில் சேவை செய்தவர்களுக்கு நிரந்தரமான நினைவுச் சின்னமாக தாமிரப் பத்திரங்கள் கொடுப்பதாக மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. அதில் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, ஏதோ 100 பேர்கள் என்று இருந்ததை இன்றைக்கு 1,000 பேர்களாக நமது அரசு மாற்றியிருக்கிறது. இந்தத் தியாகிகளில் தாமிரப் பத்திரம் பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள், தாமிரப் பத்திரம் பெறுவதற்குத் தகுதியில்லாதவர்கள் என்று பாகு படுத்திப் பார்க்காமல் இப்போது நம் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 7,000 அல்லது 7,500 பேர்கள் வீர மானியம் பெற்று வருகின்றார்கள். அந்த வீர மான்யம் பெற்று வருகின்ற அத்தனை பேருக்குமே தாமிரப் பத்திரத்தைக் கொடுத்துக் கவுரவிக் வேண்டும் என்கிறேன், தியாகிகளின் சார்பாக.

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

[1972 டிசம்பர் 14]

அடுத்து, இந்தத் துணை மான்யத்திலே போலிஸாருடைய நிலைமையைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவரமாகவும் விளக்கமாகவும் பேசினார்கள், பாளையங்கோட்டை-திருச்சி சம்பவத்தைப் பற்றி நான் தலையிட விரும்பவில்லை. அது நீதி விசாரணைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதால் அதைப்பற்றி நான் ஏதும் விவரம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. என்றாலும்கூட இன்றைக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள், அவற்றின் மூலம் அரசுக்கு ஏற்படுகின்ற சொத்து நஷ்டங்களையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, நமது அரசாங்கம் ஜனநாயகத்திற்கு அதிக வாய்ப்புகள் கொடுக்கிறதோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று ஒரு விவரம் அறிந்த நண்பர் எழுதியிருக்கிறார். ஆகவே ஜனநாயகத்திற்கு, ஓரளவுக்கு இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த ஜனநாயக நடைமுறைக்கு, ஜனநாயக அனுபவத்திற்குக் கூட நாம் ஒரு சிலிங் வைத்துக்கொண்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு எடுத்தற்கெல்லாம் ஆர்ப்பாட்டம் என்றால் அது ஜனநாயக நடைமுறைக்கு நன்றாக இல்லை. மக்களுடைய ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை அறியாமல் எடுத்தவுடனே ஒரு சின்ன சர்ச்சை ஏற்பட்டாலும்கூட, அந்த இடத்திலே அரசாங்க பஸ் கொளுத்தப்படுகிறது, மற்ற அரசாங்கச் சொத்துகளுக்கும் சேதம் உண்டாக்கப்படுகிறது. பொது மக்களுக்கு ஸ்தம்பிதமான நிலைமை உண்டாக்கப்படுகிறது. குடியரசு முறை என்று சொன்னால், குடிமக்களுக்கு சாதகமாக, மக்களுடைய சர்க்காருடைய சொத்துக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற ஒரு ஜனநாயகப் பண்பை அல்லது ஜனநாயகத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு எந்த அரசியல் கட்சிகளும் முன்வராத ஒரே காரணத்தால் ஜனநாயகத்தை அதிக அளவுக்கு வரை கடந்து அனுமதிக்கிறோம் என்ற குறைபாடு சில வட்டாரங்களிலே ஏற்படுகின்றது என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், படித்து வேலையற்று இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் ஒரு திட்டம் இதிலே காணப்படுகிறது. உண்மையிலேயே வேலையற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்தாக வேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய கடமை என்றாலும்கூட, இதுமாதிரி வேலையே தேடிக்கொடுப்பது என்ற முறையை வைத்துக்கொள்ளும்போது, படித்தவர்கள் சிலர் பொறுப்பில்லாமல் தினசரி கடியாரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டும், மாதா மாதம் காலண்டரைப் பார்த்து சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டும், நாம் எதற்குப் பொறுப்புடைய ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி ஒரு நிலை உருவாக்காமல், படித்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய அக்கரைக்கு ஏற்றவாறு, அவர்களுக்கு எந்தத் தொழிலில் ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டு, அதற்கான வழியில் அவர்களுக்குத் தொழில் வசதி ஏற்பாடு செய்து கொடுத்து, அவர்கள் சொந்தமாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, தேசியக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வகையில் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். படித்தவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தருவது என்ற நிலையை நாம் வளர்த்துக்கொண்டே போவோமேயானால், இன்னும் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளிலே, மொத்த ஜனத்தொகையில் 5-ல் ஒரு பகுதி ஜனத்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

தொகை ஈர்க்கார் சிப்பந்திகளாக மாறி, வரி கொடுப்பதற்கு மக்கள் தொகை குறைந்துவிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் இல்லாதவர்கள் பக்கமே சார்ந்திருக்கிறது. இருப்பவர்கள், இல்லாதவர்கள் என்ற இரண்டு ஜாதியாக மனித குலத்தை நேத்தாஜி அவர்கள் பிரித்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உலகத்திலே இரண்டு ஜாதிதான் இருக்க முடியும். அது, “ஹாவ்ஸ் அண்டு ஹாவ் நாட்ஸ்”—இருப்பவர்கள், இல்லாதவர்கள். இந்த இரண்டு ஜாதிதான் எனக்குத் தெரிகிறது. அதிலே இருப்பவர்கள் மைனாரிட்டி, இல்லாதவர்கள் மெஜாரிட்டி. இந்த மெஜாரிட்டி பக்கம்தான் நான் இருப்பேன் என்று அதற்காக அவர்கள் ஒரு செயற் திட்டத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு ஏற்ப இந்த அரசினுடைய செயல்களைப் பார்க்கும்போது, இருப்பவர்கள் பக்கம் கொஞ்சம்கூட கவனம் காட்டவில்லை. இல்லாதவர்கள் பக்கம்தான் கவனம் காட்டப்பட்டு வருகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொண்டு விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அண்மையில் நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் புயல், வெள்ளம் இவைகளால் ஏற்பட்டிருக்கும் சேதத்தைப்பற்றி நான் முதலில் சில நிமிடங்கள் பேச விரும்புகிறேன். அதையப்பற்றி, அரசாங்கத்திற்கு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் ஒன்று கொடுத்திருந்தேன். இன்று அந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல நான் முற்படுகின்றேன். எனக்கோ 63 வயதாகி கின்றது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கடந்த 50 ஆண்டுக் காலமாக தமிழ் நாட்டில் நடந்த விஷயங்களில், இவ்வளவு பெரிய வெள்ளச் சேதம், பயங்கரமான சேதம் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டதில்லை. இன்று பார்லிமென்ட்டில், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்கள், டாக்டர் ராவ் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, தமிழ் நாட்டில் வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட சேதம் சுமார் 20 கோடி ரூபாய் இருக்கும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். கடந்த சில நாட்களாக எங்கள் காரியாலயத்துக்கு வந்திருக்கும் தகவல்களின்படி சேலம், கோவை, திருச்சி, வடாற்காடு, செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு ஆகிய ஜில்லாக்களில் (குறுக்கீடு : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்தான் சேதம் அதிகம்), அந்தந்த ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டிகளிலிருந்து எங்கள் காரியாலயத்துக்கு வந்திருக்கும் தகவல்களைப் பார்க்கும்போது, மத்திய அரசில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போல் இரண்டு பங்கிருக்கும், குறைந்தது 40 கோடிக்கு இருக்கும் எனத் தெரிகிறது. அரசாங்கச் சொத்திற்கும் ஜனங்களுக்கும் சேர்த்து 40 கோடிக்குக் குறையாமல் நட்பும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறது என்று தெரியவில்லை. மற்றக் காரியங்களை வேண்டுமானாலும் நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, முணைப்பாக நிவாரண வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கும் கூட இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் குறையவில்லை. மக்கள் ரோடு மூலமாக மதுரைக்குப் போய்ச் சேர முடியாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

இன்றும்கூட தொலைபேசியின் மூலமாக, டைரக்ட் டயலிங்கூடப் பேச முடியாமல் இருக்கிறது. இதை இணைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கான தீவிர நிவாரண வேலைகளை அதிகமாகக் கவனிக்க

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. தஞ்சாவூரிலே 45,000 ஏக்கர் நிலம் வரை தண்ணீரில் ஒரு வாரமாக மூழ்கியிருக்கிறது என்றும், இந்தத் தண்ணீரை வெளியேற்ற முடியவில்லை, “டி.ரெயின்” பண்ணை முடியவில்லை என்றும் கலெக்டர் அவர்களும் சொன்னார்கள் என்று காங்கிரஸ் காரியாலயத்துக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது.

இம்மாதிரியெல்லாம் இருந்தால், நமக்குச் சேதம் எவ்வளவு ஆகும் என்று மிகவும் அச்சமுறுகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் சட்டசபை முடிந்தவுடனே சம்பந்தப்பட்ட ஜில்லாக்களில் நேரில் சென்று இருந்து போக்கு வரத்துக்கான காரியங்களுக்கும் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6:40 அடுத்தபடியாக, துணை மதிப்பீட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றிப் பல துறைகளில் அதற்கான நிவாரணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பே ஒரு முறை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் துணை மதிப்பீட்டில் கண்டிருப்பவை மிகவும் குறைவு. ஆனால் மாநில அரசாங்கம் மட்டும் செய்யவில்லையென்று நான் புகார் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இதில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் அதிகமான பொறுப்பு இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்க உதவி மாநில அரசுக்கு அதிகமாக வேண்டும். படித்தவர்கள் லட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள். இடறி விழுந்தால் “கிராஜுவேட்” மேல் தான் விழவேண்டியிருக்கிறது. எங்கு போனாலும் பி.ஏ., பி.எஸ்.சி., பி.காம்., இதற்குக் குறைவில்லாது படிப்புடையவர்கள் எந்த வேலை கொடுத்தாலும் செய்கிறேன் என்று வருகிறார்கள். லட்சக்கணக்கானவர்கள் “எம்.பி.ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்”-ல் பதிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு நாம் துணை மதிப்பீட்டின்படி உத்தியோகங்கள் பி.டி. படித்தவர்களுக்குக் மட்டும் 900 ஆசிரியர்களுக்கு கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரிக்கும்போது டைரக்டர், இந்த வருஷம் பாஸ் பண்ணியவர்களுக்கு இல்லை. இதற்கு முன்னால் பாஸ் பண்ணியவர்களுக்கு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டார். இம்மாதிரி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அளவு மீறிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசிடம் சண்டை போட்டு எவ்வளவு அதிகமாக உதவி பெற முடியுமோ அதைப் பெற்று வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க வேண்டும்.

இப்போது பலவிதமான இடைஞ்சல்கள், சட்டத்திற்கும் அமைதிக்கும் பங்கம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்றால், அதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். மாணவர்கள் மத்தியில் “குறிப்பாக டிக்ரி கோர்ஸ்” படிக்கிறவர்கள் தங்கள் எதிர்காலம் என்ன என்பது தெரியாமல் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் படித்து “டிக்ரி” வாங்கியபின் நல்ல உத்தியோகத்திற்குப் போகிறோம் என்ற எண்ணத்தின் மேலே அதே கவனத்தில் படித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியவர்களுக்கு தங்கள்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

எதிர்காலம் சூனியமாகத் தோன்றும்பொழுது, எதையும் செய்ய ஆரம்பிக் கிறார்கள். ஆகவே, சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்க இம்மாதிரி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அறவே ஒழிக்க வேண்டும். படித்தால் வேலை கிடைக்கும், வேலைவென்றால் அரசாங்க வேலைதான் என்று எண்ணிக்கொண்டிருப்பது தவறு. ஏதாவது ஒரு வேலை கொடுக்க வேண்டும். சொந்தத்திலாவது வேலை செய்வதற்கான முயற்சிக்கு அரசாங்கம் வழி காண்பிக்க வேண்டும். வேறு இன்ன வேலைகளாவது செய்யுங்கள் என்று ஏற்பாடு செய்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒரு முனைப்பான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடி, விலைவாசி உயர்வு கட்டுக்கடங்காத நிலைமைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நேற்று ஒருவரை மார்க்கட்டுக்கு அனுப்பி சில விலைகளைக் குறித்துக்கொண்டு வரச்சொன்னேன். நல்லெண்ணெய் போன வருஷம் இருந்தது கிலோ ரூ. 4-60. இந்த வருஷம் இதே நேரத்தில் 12 மாதத்திற்குள் மாறுதல், ஒரு கிலோவுக்கு விலை ரூ. 6-70. கடலை எண்ணெய் விலை ரூ. 4-40, இப்போது ரூ. 5-50. தேங்காய் எண்ணெய் ரூ. 6-75, இப்போது ரூ. 8. துவரம் பருப்பு ரூ. 2-30 லிருந்து இப்போது ரூ. 4-50. சில பொருள்களின் விலைகள் மட்டும்தான் எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லு கிறேன். குறைந்திருக்கிறது என்றால், அப்புறம் நீங்கள் பேசும்போது சொல்லுங்கள். ஆகவே, உதாரணத்திற்குச் சொன்னேன். இதுமாதிரி விலைகள் ஏறுகின்றன. அதைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கத்திலிருந்து காய்கறிகள் கடை வைத்து விலையைக் குறைப்பது நல்ல ஏற்பாடாகத்தான் தெரிந்தது. அரசாங்க உதவி பெற்று கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டுக்குள் காய்கறி மார்க்கட் வைத்தார்கள். காய்கறி வந்தவுடன் கடைக்காரர்களுக்கு மொத்தமாகக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். யாராவது வீட்டிலிருந்து காய்கறி வாங்கப்போனால், கிடைப்பதே இல்லை. கடைக்காரர்கள் வாங்கிக்கொண்டுபோய் சில்லறைக் கடைகளில் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். சர்க்கார் உதவி பெற்று சர்க்கார் எஸ்டேட்டில் மெளண்டு ரோடு எஸ்டேட்டில் விற்கக்கூடிய கடையில் ஜனங்களுக்கும் விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வந்தவுடனே எல்லாக் காய்கறிகளையும் சில்லறைக் கடைகளுக்கு மொத்தமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களோ அதிக லாபத்திற்கு விற்கிறார்கள். டொமெடோ, தக்காளிக்காய் 4 அல்லது 6 அணுதான் ஒரு கிலோ, நேற்று விலை ரூ. 2½. 6 அணுவுக்கு விற்ப தக்காளிக்காய் நேற்று ரூ. 2½. சொல்லவே பயங்கரமாக இருக்கிறது. குடும்பம் எப்படி நடத்துவது, சமையல் எப்படிப் பண்ணுவது என்று தெரியவில்லை. இதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எஸ்டேட்டில் காய்கறி வாங்காமல் அழுகிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : அடுத்தபடியாக, துணை மதிப்பீட்டில் இல்லாதது போனாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். தேவிசுளம், பீர்மேடு பகுதியில் தேயிலைத் தோட்டமும், ஏலக்காய்த்

[திரு. கே. ராஜாராய்]

[1972 டிசம்பர் 14]

தோட்டமும் இருக்கின்றன. மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து ஏராளமான பேர்கள் அங்கே போய் கூலி வேலை செய்கிறார்கள். முன்போல் நடமாட்டம்கூட முடிவதில்லை. ஒரு இனத்தாரைப்பற்றிப் பேசும் பேச்சாகப் போய்விடுமோ என்று பயப்படுகிறேன். கேரள அரசாங்கத்துடன் நம் அரசாங்கம் தகுந்த பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, தமிழர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.. அபுதங்கோடு நடமாடினாலொழிய ஒத்தை சத்தையில் தேவி குளம், பீர்மேடு பகுதியில் நடமாட முடிவதில்லை. அந்தப் பகுதியிலிருந்து விரட்டுவதற்காக மிரட்டுகிறார்கள். அதிலிருந்து பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். நிறைய கம்பினைண்டு கள் வந்திருக்கின்றன. அந்த மாநிலத்து உள் துறை அமைச்சர், தொழில்துறை அமைச்சர் இவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அப்படி விரட்ட முற்படுபவர்க்கு பல்வதமான உதவிகள் இருக்கின்றன. அந்த மாநில தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டுத் தொழிலாளர்கள், இங்கிருந்து அங்கு சென்றவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப் படுகிறது. மின்சார வினியோகத்தில் கஷ்டமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் ஒரு பகுதியில் இத்தனை மணி நேரம் தான் இன்ன கிராமத்துக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று தெரிய வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்குக் காலையில் கிடைக்கட்டும், ஒரு வாரத்தில் மாலைவில் கிடைக்கட்டும், அடுத்த வாரத்தில் இரவில் கொடுக்கலாம். காலையில் வரும் என்று எண்ணி தொழிலாளர்களை அழைத்துக் கொண்டு போய் நிலத்தில் வேலை செய்யத் தயாராய் இருந்தால், உடனே மின்சாரம் நின்று விடுகிறது. தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமலிருக்கமுடியாது. 50 பேர், 60 பேருக்குச் சம்பளம் கொடுத்து மின்சாரம் இல்லாமல் தண்ணீர் இறைக்க முடியவில்லை. வேலை செய்ய முடியவில்லை. இம்மாதிரி இடைஞ்சல்கள் எங்கள் மதுரை ஜில்லாவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியில்லாமல் “சிஸ்டமேட்டிக்” ஆக இருக்க வேண்டும். அன்றைக்கு மின்சார இலாகா நிதி நிலை அறிக்கை பற்றிப் பேசும்போது இதைப் பேச முடியவில்லை. ஒரு வாரத்திற்குத் தொடர்ந்து அந்த கிராமங்களுக்குக் காலையில் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்த வாரம் மாலைவில் கொடுக்கலாம். மாறிமாறிக் கொடுக்கலாம். அதை முன் கூட்டிச் சொல்லிவிட வேண்டும். சொன்னபடி மின்சார சப்ளை விவசாயிகளுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார “கட்”, குறைப்பு ஏற்பட்டதிலிருந்து தொழில்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூடுமான வரையில், கேரளாவிலிருந்து இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக மின்சாரம் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏதோ 10 லட்சம் யூனிட்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், டிசம்பர்

1972 டிசம்பர் 14]

திரு கே. ராஜாராம்]

18-க்கு மேல் 20 லட்சம் யூனிட்கள் கொடுப்பதாகச் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதை எவ்வளவு அதிகமாக அவர்களிடம் கேட்டுப் பெற முடியுமோ அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது மேட்டூர் தேக்கம் பெருகிவிட்டதால் மேட்டூர் பிளாண்டில் நமக்கு முழு உற்பத்தி கிடைக்கும், ஓரளவு நமக்கு பளு குறையும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் விவசாயிகள் விஷயத்திலும், தொழில்கள் விஷயத்திலும் அதிகமாகப் பாதித்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி மற்ற அங்கத்தினர்கள் பேசி விட்டார்கள். அவைகளை நான் பேச வேண்டுமென்று எண்ணவில்லை. இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, துணை மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை மிக விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். துணை மான்யத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற விஷயங்களின்பேரில் அதிகமாகச் சொல்லாததிலிருந்து அதில் விவாதத்திற்குரியவையாக, பிரச்சினைகளாக ஏதும் இல்லையென்று நான் கருதுகின்றேன். எனவே அதனை வரவேற்றிருக்கின்றார்கள் என்றே நான் நம்புகின்றேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், மற்றும் உறுப்பினர்கள் தமிழகத்தில் அண்மையில் பெய்த பெருமழை, வீசிய பெருங்காற்று ஆகியவற்றால் தமிழ் நாட்டிலே பல மாவட்டங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பாதிப்புகளையும் அதற்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிப்பதற்கு அரசு எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சிகளையும் குறிப்பிட்டார்கள். அண்மையிலே பெய்த மழையினால் ஏற்பட்டுள்ள சேதங்களைப்பற்றி நான் சட்டப் பேரவையில் விளக்கமாக எடுத்துரைத்து, தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் எந்தெந்த வகையிலே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன்.

அமைச்சர் பெருமக்கள் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கெல்லாம் சென்று சுற்றிப்பார்த்து அந்தப் பகுதியின் தேவைகளை அறிந்து வந்திருக்கின்றார்கள். எந்த அளவுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்ற விவரங்களையும் என்னிடத்திலே தந்திருக்கின்றார்கள். நம்முடைய போக்கு வரத்து அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் 10-ந் தேதியன்று விமானம் மூலமாக, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு, திருச்சி, சேலம், கோவை ஆகிய மாவட்டங்களை சுமார் மூன்றரை மணி நேரத்திற்கு மேலாகச் சுற்றிப்பார்த்து, அவர்களுடன் அதிகாரிகளும் இருந்து, குறிப்புகளை எடுத்து, அந்த விவரங்களை என்னிடத்திலே அளித்திருக்கின்றார்கள். அன்று சென்னை வந்திருந்த மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சுவாண் அவர்களிடத்திலே நான் விளக்கிச் சொல்லி, மழையால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வெள்ளம், வெள்ளத்தினால் வீடு இழந்து தவிக்கும் மக்கள், இத்தருணத்தில் தமிழகத்திற்குத் தேவையான நிதி உதவி, அரசு ஈடுபாடு செய்து கொண்டிருக்கின்ற முயற்சிகள் இவைகள் அனைத்தையும் எடுத்து விளக்கியிருப்பதோடு உடனடியாக, மத்திய அரசு பெரும் தொகை உதவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 டிசம்பர் 14]

கொண்டிருக்கின்றேன். சட்டப் பேரவையில் அறிவித்தபோது, முதல் கட்டமாக மூன்று கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் செலவழிக்க வேண்டும் என்றும், உடனடியாக ஒரு கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் எடுத்துச் சொன்னதற்கு ஏற்ப அந்தத் தொகை இப்போது அந்தப் பணிகளுக்காகச் செலவிடப்பட்டு வருகின்றது. வரும் 19-ம் தேதியன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையெல்லாம் சென்னைக்கு வருமாறு கேட்டிருக்கின்றோம். அவர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சேதார விவரங்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்டுத் தர வேண்டும் என்றும், எவ்வளவு தொகை அந்தந்த மாவட்டங்களில் நிவாரணப் பணிகளுக்காகத் தேவைப் படுகின்றது என்ற கணக்குகளை அந்தக் கூட்டத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் மாவட்டங்களின் ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். பேரவையிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். எல்லாக் கட்சியிலும் இருக்கின்ற சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் அந்தந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இழப்புகளைக் குறித்து தலைமைச் செயலாளர் அலுவலத்திலோ அல்லது முதலமைச்சருடைய அலுவலகத்திலோ விவரங்களை அளிக்க வேண்டும், அவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திற்குப் பெரிதும் பயன் தரக்கூடியதாக இருக்கும் என்றும் சொன்னேன். அது போன்றே சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் மட்டும்தான் அந்தப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று இல்லாமல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்தப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். பேரவையிலே அறிவித்த வகையில் வீடிமந்தவர்களுக்கு அளிக்கும் பண உதவி இதுவரையில் குடும்பம் ஒன்றுக்கு நூற்பது ரூபாய் என்று வழங்கப்பட்டு வந்ததை இனி என்பது ரூபாயாக உயர்த்தியளித்திட ஆணையிடப்பட்டிருக்கின்றது. சம்பாதிக்கும் குடும்பத் தலைவனை இமந்து விட்ட குடும்பத்திற்கு ரூபாய் இரண்டாயிரம் மான்யம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அறிவித்திருக்கின்றேன். அதை யாகவிட்ட குழந்தைகளைக் கவனிக்க அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட கறவை மாடுகள், விவசாயத்திற்கான கருவிகள், காளைகள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்கு தாராளமாகக் கடன் கொடுக்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவலின்படி, உடைப்பு ஏற்பட்ட அணைகள், சிறு அணைக்கட்டுகளின் எண்ணிக்கை 7 ஆகவும், சேதம் அடைந்த அல்லது உடைப்பு ஏற்பட்ட ஏரிகள், கால்வாய்கள் மற்றும் பொதுப்பணித் துறையின் கீழ் உள்ள நீர்ப்பாசனங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை 300 ஆகவும், உடைந்த அல்லது சேதம் அடைந்த மற்ற சிறு சிறு ஏரிகளின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 100 ஆகவும் நமக்குத் தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பல தகவல்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் அறிந்திடும் வாய்ப்பு எங்களுக்கு ஏற்படும். அந்த வாய்ப்பினை பயன்படுத்திக் கொண்டு உடனடிப் பணிகள் அனைத்தும் தமிழகத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்படும் என்ற உறுதியினை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

1972 டிசம்பர் 14]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

* நான் அமைச்சர்களைக் கூடக் கேட்டுக் கொண்டேன். அதிகாரிகள் ஒரு நான்கைந்து நாட்களுக்கு அவரவர்கள் பகுதிகளில் இந்த விவரங்களைச் சேகரிப்பதற்கு ஏதுவாக அமைச்சர்கள் அந்தப் பகுதிகளுக்குச் செல்லாமல் இருப்பது நலம் என்று கூடச் சொன்னேன். ஏனென்றால் அமைச்சர்கள் சென்றால், அதிகாரிகள் அமைச்சர்களோடு இருக்க வேண்டிய சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே அதிகாரிகள் தாராளமாக பல பகுதிகளுக்குச் சென்று விவரங்களைச் சேகரித்து விட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திற்குப் பிறகு அமைச்சர்கள் சென்று அந்தப் பணிகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திற்குப் பிறகு, நானும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கெல்லாம் சென்று வேலைகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பதை அறியவும். மேற்கொண்டு வேலைகளை எப்படித் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசவும் ஒரு சுற்றுப்பயணத் துணை மேற்கொள்ளுவதற்கு இருக்கின்றேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, இது கடந்த நாற்பது ஐம்பது ஆண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தைவிட பெரிய வெள்ளம் என்பதும், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பாதிப்பினை ஒப்பிட்டு நோக்குகின்ற நேரத்தில், இதற்கு முன்பு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பாதிப்புகளைவிட அதிகம் என்பதையும் நாம் நன்றாக அறிந்திருக்கின்றோம். தகவல்கள் நமக்குத் தாமதமாக வந்து சேர்ந்தன. ஆகவேதான் உடனடியாக அறுதியிட்டு, “இவ்வளவு சேதம்” என்று நம்மால் கணக்கிட முடியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்து சொன்ன பிறகுதான் “மழையால் இவ்வளவு சேதமா” என்று பெருமூச்சிடும் வகையில் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அறிய முடிந்தது. ஆகவே இதனை அரசியல் சார்பற்ற முறையில் ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கை போலக் கருதி, அனைவரும் இந்தப் பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். எப்படி 1969-ஆம் ஆண்டு வறட்சியில் தமிழகம் பாதிக்கப்பட்ட காலத்தில், தமிழக அரசுக்கு உறுதுணையாக அதிகாரிகளும், வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைவர்களும்—எக்கட்சியினைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் ஒத்துழைத்து, அந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை வெற்றிகரமாக ஆக்குவதற்கு உதவினார்களோ, அதே போல இந்த நேரத்திலும் அரசியல் கசப்பு உணர்ச்சிகளையெல்லாம் கொஞ்சம் தொலைவிலேயே வைத்துவிட்டு, ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கை போல இந்த வெள்ளத்தால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பாதிப்புகளிலிருந்து மக்களை மீட்க, அவர்களுடைய பழைய வாழ்வு மீண்டும் அவர்களுக்குச் கிடைக்க, அவர்கள் இழந்த பொருள்களுக்கு ஈடாக மீண்டும் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வினைத் தொடங்குவதற்கான சாதனங்களை அவர்களுக்குப் பெற்றுத்தர அரசாங்கம் எடுக்கின்ற எல்லா முயற்சிகளிலும் அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் ஈடுபட வேண்டும் என்கின்ற அழைப்பினை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக விடுக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அரசியல் கட்சிகளுக்கு எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பெரிய பாதிப்பிலிருந்து மீள் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் பொருள்களையும் பெற்றுத்தரவும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற தீங்கினைக் களைவதற்கும் ஒருமித்த குரலில் அனைவரும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1972 டிசம்பர் 14]

ஒன்று சேர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளவேன். 1969-ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில் சொன்னேன், “பாதகங்களைச் சாதகமாக ஆக்கிக் கொள்ளும் மன வலிமையோடு நாம் இந்தப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும்” என்று மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் கூட்டத்தில் கேட்டுக் கொண்டேன். “இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதி நமது பணிகளைக் கிராமப்புறங்களில் நடத்திட வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டேன். வெள்ளத்தினால் பெரும் பாதிப்புகள் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும் ஒன்றினை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. 1969-ஆம் ஆண்டிலே ஏற்பட்ட வறட்சி நேரத்திலே நாம் ஆற்றிய பணிகளின் காரணமாக இன்று ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய பயங்கரமான விபத்துக்களிலிருந்து நாம் தப்பித்திருக்கிறோம். அன்றைக்கு ஏரிகளுக்குக் கூட எழுப்பிய உயர்ந்த கரைகள் நாம் அடுத்துப் போட்ட சாலைகள், இணைப்புப் பாதைகள், நாம் தூர் எடுத்த ஏரிகளின் நிலைமைகள் இவையெல்லாம் இன்றைக்கு இந்தப் பெரிய விளைவிலிருந்து தமிழ் நாட்டை ஒரு அளவிற்குக் காப்பாற்றியிருக்கின்றன. அதைப் போலவே, இந்த வெள்ளச் சேதத்திற்குப் பிறகு அடுத்தடுத்த மழையால் நீர்ப் பற்றாக்குறையிலீல என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டு, நல்ல வளமான விவசாயம் ஏற்படச் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது தற்காலிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தப் பாதிப்பைக் களைவதற்கு அரசாங்கம் எல்லாவிதமான முறையிலும் செயல்படும் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் போராட்டம் முடிந்த பிறகு, விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளில் ஏற்பட்ட உடன்பாடுகள் எதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது புதிதாக ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

7:00

பி.ப. மாண்புமிகு சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் : அவையின் நேரத்தை நீட்டி வைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதாவும் அரசாங்கம் செய்து கொண்ட உடன்பாட்டை மீறி நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்ற கருத்தைப் பரவலாக எழுதுவதற்கு நியாயமில்லாமல் போய்விடவில்லை என்று அவர்கள் பொதுவாகச் சொன்னார்கள். விவசாயப் போராட்டம் முடிந்து செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை எதையும் இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்கிற ஒரு குறைபாட்டை விவசாயப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு சொன்னார்கள். நான் இந்த விவசாயப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட விவசாயத் தலைவர்களை, அதற்குப் பிறகு பல முறை சந்திக்கிற வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கிறேன். அந்தப் போராட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட உடன்படிக்கை முடிவுகள் என்ன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. முதல் 100 யூனிட்டுக்கு மின் கட்டணம் 12 பைசா, 100 யூனிட்டுக்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு யூனிட்டுக்கும் 11 பைசா என்று முடிவெடுத்து அதை நிறைவேற்ற எம்.எஸ். 1354, 1-8-1972 நாளிட்ட அரசு ஆணையில் மேற்கண்ட உத்திரவு அமுலாக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடன்படிக்கையை மீறிவிடவில்லை. உடன்படிக்கை அடைந்திருக்கிறதே என்பதையும் இல்லை.

1972 டிசம்பர் 14] (டாக்டர் மு, கருணாநிதி)

மேலும், அரசு உத்திரவு 90728, 12721 நாள் 3-8-1972 பொதுப் பணித் துறை உத்திரவின் கீழ் கீழ்க்கண்ட சலுகைகளுக்கும் ஆணையிடப்பட்டது. அதில் 1972 வரையிலுள்ள பாக்கியை ஆகஸ்டு 1972-க்கு மேல் 4 அல்லது 5 தவணையில் செலுத்தலாம் என்று அனுமதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மின்சார பாக்கிக்காக போடப்பட்டுள்ள சிலில் வழக்குகள் திருப்பிப் பெறப்பட்டன. மின்சார பாக்கிக்காக விதிக்கப்படுகிற தாமதக் கட்டணத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்கிற கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அது ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டது. துண்டிக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகளுக்கு மீண்டும் இணைப்புத் தருவதற்காக வசூலிக்கிற 6 ரூபாய் தேவையில்லை என்று கொடுக்கப்பட்ட கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அந்தக் கோரிக்கையின்படி வசூலிக்க வேண்டாமென்று விலக்களிக்கப்பட்டு அதிலும் வசூலிக்கப்படவில்லை. கடந்த பாக்கிகளை வசூலிப்பது சம்பந்தமாக வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்கள் மாவட்ட வாரியாக சுற்றுப் பயணம் செய்து, அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையின்படி இதுவரை எடுக்கப்பட்ட ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கையை எடுக்காமலிருப்பது என்ற உடன்பாடு செய்து கொள்ளப்பட்டு, அதற்கேற்ப வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் மாவட்ட அறிக்கை 10-9-1972 அரசு ஆணை எண் 2415-ல் உத்திரவு போடப்பட்டுள்ளது. வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்கள் பாதிக்கப்பட்டவைகள் என்று குறிப்பிட்ட நிலம் வரை, கடன்கள், விவசாய வருமான வரி வசூல் முதலியவைகள் 31-12-1972 வரை தள்ளிவைக்கப்பட்டன.

மற்ற இடங்களில் ஏற்கனவே அரசு 30-6-1972 ஆணை இடப்பட்ட ஜப்திகள் போன்ற நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

வறட்சிப் பகுதிகளில் குடி நீர் வசதிக்காக ரூ. 25 லட்சத்தை ஒதுக்கி மாவட்டங்களுக்கு நிதி விநியோகிக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவுக் கடன், குறுகிய காலக் கடன்களை, நீண்ட காலக் கடன்களாக மாற்றுவதற்கு ரிசர்வ் வங்கிக்குக் கடிதம் அப்போதே எழுதப்பட்டது. அதற்கு ஆதரவாக பதில் நேற்றுத்தான் வந்தது. நாலரை கோடி ரூபாய் குறுகிய காலக் கடனை மைய காலக் கடனாக மாற்ற ரிசர்வ் வங்கியின் அனுமதி வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையே கூட்டுறவுக் கடன்களை வசூலிக்க எந்த விதமான ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளும் எடுக்க வேண்டாமென்று கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவிடப்பட்டது.

விவசாய வருமான வரி சம்பந்தமாக உடன்பாட்டிலே முடிவு தெரிவிக்கப்பட்டது. சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு, மேலவையிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாய வருமான வரி மசோதாவில் எவ்வளவு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அது மாத்திரம் அல்ல, அன்றைக்கு விவசாயிகள் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள்கூட இப்போது விவசாய வருமான வரிச் சலுகைகளைப் பார்த்துவிட்டு, இது ஏதோ பணக்காரர்

களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று வெளியே யிருந்து அறிக்கை விட்டதை நான் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புஞ்சைப் பகுதியில் நீர்ப் பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று உடன்பாடு செய்துகொள்ளப் பட்டது. அதைக் கேரள அரசோடு கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். கேரள அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடக்கின்றது. நம்முடைய அரசு மாத்திரம் செய்கிற காரியமாக அது இல்லை. இதைப் போலவே பயிர் இன்குயூரன்ஸ் வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. அது மாநில அரசு எடுக்கக்கூடிய முடிவு அல்ல என்பது அன்றைக்குத் தெளிவாக்கப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக, இது மத்திய அரசின் சுப்ஜெக்டாக இருக்கிற காரணத் தால், மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் சில ஒன்றியங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு பயிர் சம்பந்தமான விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டவுடன் அதற்குமேல் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவிருக்கிறது. அதைப் போலவே இனம் நிலங் களுக்குப் பட்டா வழங்குவது சம்பந்தமாக, இது கவனமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம் என்று உடன்பாடுசெய்கிற நேரத்திலேயே தெளி வாகக் கவனிக்கப்பட்டு, இதுபற்றிப் பல இடங்களில் இனம் ஒழிக்கப்பட்டு சட்டத்தின்படி பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்ட வேண்டுமென்றும், மேலும் இது பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை அனுப்ப வேண்டுமென்றும், கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட சேம நல நிதி ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதற்காக சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு, பிறகு விரைவிலேயே அது அமுல்படுத்தப்பட்டது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய நாம் ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அதற்காக குழு ஒன்று வெகுவிரைவிப் அந்த வாரத்திலேயே அமைக்கப்படவிருக்கிறது என்பதைத் தெரியப் படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடியிருப்பு நிலங்களையும், புறம் போக்கு நிலங்களையும் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு அடமானம் செய்வதைப் பற்றி உடன்பாட்டின்போது பேசப்பட்டது. அது புதிய கோரிக்கையல்ல. கடந்த 5 வருட காலத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு, குடியிருப்பு நிலங்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பட்டா வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அவையில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆனாலும், இந்த அரசு 1972-73-ம் ஆண்டுக்கு மாத்திரம் 72 ஆயிரம் ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை, 54 ஆயிரம் ஏக்கர் காட்டு இலாகா நிலத்தை நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு அடமானம் செய்தது. இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிறகு, அதன் அடிப்படையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் போராட்டத்திற்குப் பிறகு நாங்கள் செய்துள்ள உடன்பாட்டை நாங்கள் அலட்சியப்படுத்தவும் இல்லை, புறக்கணிக்கவும் இல்லை. முடிந்த அளவிற்கு அனேகமாக எல்லாக் கோரிக்கைகளும் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலையில் இந்த அரசு தன்னுடைய முயற்சியை மேற்கொண்டு அமுல் படுத்தியது என்பதற்கான விவரங்களை நான் இங்கே தெரிவித்தேன்.

1972 டிசம்பர் 14]

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

நம்முடைய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இன்னும் ஒன்றை சொன்னார்கள். அவருடைய பகுதியில் வறட்சியான இடங்களில் அதிகாசு கள், அதிலும் வருவாய்த் துறை உறுப்பினர் போர்டு மெம்பர் அங்கே வந்தபோது, அவர்களோடு செல்வதற்கே அனுமதிக்கப்படவில்லை, நிறையத் தடை இருந்தது என்று சொன்னார்கள். தடை இருந்தது என்று சொன்னார்களே தவிர, தான் செல்லவில்லை என்று குறிப்பிடவில்லை. அதையும் மீறி அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை ரொம்ப லகாவமாக அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தடுத்தாலும் கேட்காமல் போயிருக்கிறார்கள். ஆர்வத்தின் காரணமாக, அக்கரையின் காரணமாக. நான் அதை எண்ணி எண்ணி அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப் போகும்போது, சில அதிகாரிகள், பசுமை தெரிகிறது, இங்கே என்ன வறட்சியா என்று அதிகாரிகள், கட்டிச் செய்யப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் சொன்னார்கள் என்று திரு. ரா. கி. சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் என்ன, உங்களோடு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்த காலத்தில், 1969-ஆம் ஆண்டிலே தமிழ் நாட்டில் வறட்சி இருந்து வருகிற காலத்தில், உங்களுடைய பழைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருந்த, இப்போது உங்களோடு இல்லாவிட்டாலும், முன்பு தலைவராக இருந்த அவர்கள், நான் பிரதமரைத் தமிழ் நாட்டிற்குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து வறட்சிப் பகுதி களைக் காட்டியபோது, இங்கே திட்டத் திட்டாக பசுமை இருக்கிறதே, இந்த நேரத்தில் பிரதமரை அழைத்து வந்திருக்கிறானே பைத்தியக்காரன் என்றெல்லாம் சொன்னதை நம்முடைய ரா. கி. அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். தலைவரே அப்படி இருக்கும்போது, சாதாரண அதிகாரிகள் தவறு செய்தால், நம்முடைய ரா. கி. போன்றவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போதே அவர்களுக்கு அந்தக் கோபம் வந்திருக்குமேயானால், நான் கூட இப்போது ரா. கி. அவர்கள் சொல்லியபோது மிகவும் அனுதாபப்பட்டிருப்பேன். அவர்கள் எங்கே நேர்மை தவறி ஒரு காரியம் நடைபெறுகிறதோ, அதை நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே என்று கண்டிக்கக்கூடிய பெரியவர் ரா. கி. அவர்கள் என்று நான் இப்போது சொல்லியிருக்கக் கூடும். பி. ப. அப்போது அவருடைய கட்சியின் தலைவர், பிரதமர் இந்திரா காந்தி 7-10 அம்மையார் அவர்கள் வந்தபோது, தமிழ் நாட்டில் பசுமை இருக்கிறதே எங்கே வறட்சியிருக்கிறதென்று சொன்னபோது தலைவராக இருந்தாலும் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும், குற்றம் குற்றமே என்று அன்றைக்கு ரா. கி. அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களானால், இன்றைக்கு இந்த அதிகாரி பற்றிக் குறை சொல்கிற நேரத்தில், நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன். யார் என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள்? இன்றைய மத்திய அமைச்சராகவும், அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராகவும் இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். பெயர் தெரிகிறது என்றால், விஷயம் தெரிகிற காரணத்தினால், பெயர் ஞாபகத்திற்கு வந்திருக்கிறது சொன்னார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இருப்பதாகச் சொல்லுவது நல்லதல்ல எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் இந்தச் செய்தி அப்போது வந்திருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதைப் பெரியவர் ரா. கி. அவர்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

டரக்டர் மு. கருணாநிதி

1972 டிசம்பர் 14]

போலீஸ் குறுக்கிடுவதைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். போலீஸ் குறுக்கீடு என்று பொதுவாகச் சொன்னார்கள். போலீசிலே குறுக்கீடா அல்லது போலீஸ் குறுக்கீடா என்று புரியவில்லை. ஆனால் நான் ஒன்றை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் கடந்த 1947-லிருந்து நடைபெறுகிற நம்முடைய ஆட்சிச் சக்கரம் சுழலுவதில் போலீசாருடைய நடவடிக்கைகளுக்கு இந்த ஆட்சியிலே நீதி விசாரணைகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுவதைப் போல், இதற்கு முன்பிருந்த ஆளும் கட்சி நீதி விசாரணைகளை ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்பதை அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். முதுகனத்தார் போன்ற பெரிய சம்பவங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றபோது, 40, 50 நாட்கள் முதுகனத்தார் சீமையே ரணகளை மான அந்த நேரத்திலும் சரி, 1965-ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் புரட்சியாக தமிழகத்திலே மாறிய அந்தக் காலத்திலும் சரி,— சிதம்பரத்தில்—ஒரேயொரு இடத்தில் மாத்திரம் 1965-லே நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டது. வேறு எந்த இடத்திலும் வைக்கப்படவில்லை. 53 பேர் முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கொடுத்த கணக்கின்படி, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் இறந்து போயிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் கூட நீதி விசாரணை வைக்கப்படவில்லை. அதைப் போலவே முதுகனத்தார் சம்பவத்திலும் நீதி விசாரணை வைக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு திருச்சி, பாளையங்கோட்டை போன்ற இடங்களில்—பாளையங்கோட்டையிலாவது ஒரு மாணவர் இறந்தார், ஆனால், திருச்சியிலே கலவரம் தான் நடைபெற்றது. ஒரு ஹாஸ்டலுக்குள்ளே நுழைந்துவிட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஆக, இந்நவகையான தகவல்கள் வந்தன, அடி உதைதான், இருந்தாலும் கூட, திருச்சியைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட ஒரு நீதி விசாரணை இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே போலீசார் தாராளமாகத் தவறு செய்யலாம் என்று யாரும் இன்றைக்கு அனுமதித்து விடவில்லை. எங்கே எதிர்க் கட்சிகள் குரல் எழுப்பினாலும், எங்கே ஏதோ தவறு நடந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும், சுட்டிக் காட்டினாலும், அந்த இடங்களில் இந்த அரசு தயவு தாட்சண்யமில்லாமல் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அந்தக் கோரிக்கையை அலட்சியப்படுத்தாமல் எத்தனை நீதி விசாரணைகளை வைத்திருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். அவர்கள் மிகுந்த வேதனைப்பட்டார்கள். தமிழ் நாட்டினுடைய அரசியல் எப்படியெல்லாம் ஆகிவிட்டதென்று தான் கவலைப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். வயதான அவர்களுக்கே, அனுபவம் பெற்ற அவர்களுக்கே அவ்வளவு இருந்தால், என்னைப் போன்றவர்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் அரசியல்லி என்னை விட அதிகமாக, பல ஆண்டு காலமாக அடிபட்டவர்கள், அனுபவம் பெற்றவர்கள், அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லையென்றால், இன்றைக்கு இந்த ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிற நாங்கள் எத்தகைய அரசியல் பண்பாடு அற்றவர்களால் தாக்கப்படுகிறோம், எத்தகைய இழி மொழிகளுக்கு, பழிச் சொற்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறோம் என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, அவர்கள் தமக்காகக் கவலைப்படுகிற நேரத்தில், அவர்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள் போல் உள்ள எங்களுக்காகக் கொஞ்சம் கவலைப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் தனக்காகக் கவலைப்படாமல் எங்களுக்காகக் கவலைப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 டிசம்பர் 14] டாக்டர் மு. கருணாநிதி.

நல்ல அரிய கருத்துக்கள் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாகவும், மற்றும் முஸ்லீம் லீக், நம்முடைய பார்வார்டு பிளாக், தமிழரசுக் கழகம், ஆகிய கட்சிகள் சார்பாகவும், ஆளும் கட்சி சார்பாகவும், இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கருத்துக்களைச் சொன்ன அத்துணை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் துணை மானிய மதிப்பீட்டை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டு இந்த அளவில் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, நான் பேசும் போது மின்சாரம், இன்று நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் இவை நீங்கலாக என்றுதான் நான் பேசியபோது சொன்னேன். ஆகையினாலே மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட அளவிலேயும், விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் சம்பந்தமாகத் திருத்தம் கொண்டுவந்தவிடும் அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சட்டத்திலே பேசும்போது சொன்னேன். அந்த விஷயங்களைச் சொன்னேன். வேறு ஒன்றுமில்லை. குஜராத்தில் ஏதோ பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் என்று ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த மாநில அரசு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் சம்பந்தமாக ஏதோ நடவடிக்கை எடுத்தது போன்ற நிலைமை தெரிகிறது. அது நம் மாநிலத்திற்கு நல்லதாக இருக்குமா என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 'மிரவிடண்ட் பண்டு' போன்ற ஏதோ நிதியை ஏற்படுத்துவதற்கு, அவனுடைய பிற்காலத்தில் உதவ வேண்டுமென்பதற்கு யோசிப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் என்று முன்னொரு நான் நான் பேசியபோது கேட்டேன். அப்படி ஒன்றுமில்லையென்று பதில் வந்தது.

கடன்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், கிணறுகளை வெட்டி, கடன்கள் பயன் பெறாத கடன்கள் சம்பந்தமாக அவைகளைப் பின் வருஷங்களுக்கு ஒத்தி வைக்கும்படியாகக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. இதைக் குறித்துச் சொன்னேன். இந்தக் காரியங்களில் எந்த அளவு முயற்சி செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நிவாரணம் இல்லையென்றால், அந்தக் கடனிலிருந்து மீள்வதற்கோ அல்லது கடனைக் கட்டுவதற்கு வசதியோ பெற முடியாமல் போய்விடுவார்கள்.

தடுத்தது என்பது, என்னை அவர்களுடன் செல்லவொட்டாது, அவர் போகிற நேரத்திற்குத் தக்கவாறு, அவருடன் தொடர்ந்து போவதை அவர்கள் தடுக்கிற முறையிலே தவறான செய்திகளை எனக்குச் சொல்லி நான் அவர்களோடு தொடர்ந்து செல்ல விடாதபடி முயற்சி நடந்தது. தாலுகா அளவிலே சின்ன அதிகாரி மட்டுமல்ல, ஜில்லா அதிகாரிகளும் கூட என்பதைத்தான் மறுபடியும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேறு விவகாரங்கள் ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் : சட்ட மன்றத்தின் இன் 7-15
றைய நிகழ்ச்சிகள் யாவும் முடிந்து சட்ட மன்றம் மீண்டும் நாளை மாலை
4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், சட்டமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.